

BIULETYN

INFORMACYJNY

Nr 1

ODDZIAŁ WARSZAWSKI SIMP

GRUDZIEŃ 2009

Rok wyd. XXI (85)

ODDZIAŁ WARSZAWSKI SIMP WYRÓŻNIONY MEDALEM „IV WIEKI STOŁECZNOŚCI”

NA POCZĄTKU BYŁO SŁOWO

Weszliśmy w dwudziesty pierwszy rok wydawania naszego oddziałowego pisma – Biuletynu Informacyjnego Oddziału Warszawskiego SIMP. Zaczęło się bardzo skromnie. Pierwszy czterostronicowy numer ukazał się w miesiącach – styczniu i lutym 1989 roku. Kreatorem i pierwszym Redaktorem Naczelnym Biuletynu był **Leszek Schima**, który robił wywiady, pisał relacje ze związkowych uroczystości i spotkań oraz redagował do nich komentarze autorskie.

Intencją Zarządu Oddziału Warszawskiego SIMP było wydawanie Biuletynu co miesiąc, potem zmieniono cyrkulację na raz na kwartał, a ostatnio ze względów finansowych Biuletyn jest wydawany raz na rok. W sumie wydano 85 numerów Biuletynu.

W 1997 r. Redaktorem Naczelnym Biuletynu został **Tadeusz Kurcyk**, wykonujący tę trudną i odpowiedzialną funkcję do dnia dzisiejszego. Obecnie Biuletyn swą formą i treścią znacznie odbiegł od pierwowzoru. Zamieszczamy w nim poza bieżącymi wiadomościami z życia ruchu stowarzyszeniowego swobodne teksty o innowacjach technicznych, technozofii, historii i innych zagadnieniach, objętość których wynosi aż kilkanaście stron.

Chcemy służyć Członkom naszego Stowarzyszenia, przekazując na łamach Biuletynu różne informacje oraz dokumentując spotkania i inne uroczystości jubileuszowe. Pismo omawia życie Stowarzyszenia, a przede wszystkim życie Oddziału Warszawskiego i całej warszawskiej społeczności inżynierskiej. Staramy się, aby w naszym piśmie znajdowały się zawsze informacje o pracy Zarządu Oddziału, Kół, Sekcji, Towarzystw i Klubów. Promujemy naukę i technikę, ale poruszamy również problemy związane z przemysłem. Piszemy też o sprawach dotyczących narodowej gospodarki, kultury czy polityki. Przypominamy o rocznicach ważnych dla naszej narodowej tożsamości. Popularyzujemy wartości patriotyczne, utrwalamy narodową pamięć o naszych wspólnych dokonaniach.

Biuletyn jest dystrybutorem słowa mającego reprezentować wspólne poglądy członków stowarzyszenia, adekwatne do programu statutowej działalności przyjętego przez Zarząd Oddziału.

Biuletyn jest też ważnym nośnikiem medialnym który dokumentuje i utrwalą życie i działalność Oddziału Warszawskiego SIMP.

Pismo staramy się dostarczać nieodpłatnie naszym członkom Oddziału i wybranym instytucjom. Oczekujemy od wszystkich naszych czytelników wszelakich uwag i opinii, nie wyłączając szerokiej krytyki.

Redaktor Naczelny Biuletynu
Tadeusz Kurcyk

NAUKA, TECHNIKA I EKONOMIKA W ODDZIALE WARSZAWSKIM W LATACH 2004 – 2009

Kierowanie Oddziałem Warszawskim SIMP przypadło mi w 15 roku III Rzeczypospolitej, w 2004 r. Przemysł elektromaszynowy, który do niedawna jeszcze był własnością Skarbu Państwa został już całkowicie zrujnowany. Przestały już produkować w Warszawie takie zakłady jak „URSUS”, „KASPRZAK”, „CEMI” itp. Powstało bezrobocie i brak zainteresowania przynależnością do Stowarzyszenia, co spowodowało gwałtowny spadek liczebności członków w Oddziale Warszawskim. Potrzebna była reorganizacja w Oddziale Warszawskim. Do podjęcia się tej roli upoważniał mnie staż pracy społecznej na różnych stanowiskach, w tym: prezesa Koła SIMP przy Instytucie Lotnictwa (1984 – 2004), prezesa Sekcji Lotniczej ZG SIMP, przekształconej w Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa ZG SIMP (1989 – 2004), pierwszego wiceprezesa Oddziału Warszawskiego SIMP (1990 – 2004). Mogłem też liczyć na równie doświadczonych i niezawodnych Kolegów – wiceprezesa **Edmunda Misterskiego** (byłego oficera sztabowego Wojska Polskiego), sekretarza **Czesława Książka** (byłego konstruktora sprzętu wojskowego) i skarbnika **Jana Senatorskiego** (profesora Instytutu Mechaniki Precyzyjnej). Wielu bowiem członków zna statut i regulaminy Stowarzyszenia, dobrze wie co trzeba robić, a tylko nieliczni wiedzą jak realizować pomysły i zadania. Każdy pomysł, projekt musi być zweryfikowany pod względem konieczności i możliwości jego wykonania. Zazwyczaj Zarząd Oddziału działa w oparciu o programy roczne. Zanim ktokolwiek inny zechciałby przedstawić swoją propozycję, powinien mieć odpowiedź na następujące pytania: **Co** chciałby wykonać? **Dlaczego** (komu to miałoby służyć)? **Gdzie** (w jakim pomieszczeniu praca byłaby wykonywana)? **Kiedy** (w jakim terminie temat powinien być wykonany)? **Kto** ma być wykonawcą? **Z czego** ma być wykonany obiekt i według jakiej technologii? **Ile** będą wynosiły koszty i jak je pozyskać?

Należy zatem wziąć pod rozwagę, że myśli i wypowiedzane słowa winne być zawsze ważne, a nie puszczane na wiatr, po to tylko, aby się pokazać lub wygadać, jak się nie ma nowych tematów do rozmowy.

Najważniejszym podmiotem każdego Stowarzyszenia są jego członkowie, z którymi powinno się zawsze mieć wspólną platformę myślenia i porozumiewania ale pod warunkiem zachowania pewnych zasad, takich że wszelkie działania będą:

- miały charakter użyteczny dla członków,
- społecznie odpowiedzialne i uzasadnione.

Charakter pracy społecznej członków uwarunkowany jest statusem prawnym jednostki organizacyjnej. W przypadku Oddziału Warszawskiego jest to status osobowości prawnej. Teoretyczne kwalifikacje działaczy – liderów wynikające ze znajomości statutu,

regulaminów, kodeksu pracy i innych przepisów powinny mieć przełożenie w doświadczeniu, umiejętności przekuwania słowa w czyn.

EKONOMIKA. Rok 2004 zaznaczył się głębokim kryzysem finansowym w Oddziale Warszawskim wywołanym gwałtownym spadkiem zleceń z powodu likwidacji licznych przedsiębiorstw. W celu uzdrowienia tego stanu zastosowano szukanie optymalnego stosunku między nakładami i efektami. Podjęto działania restrukturyzacyjne, które obejmowały weryfikację płac i zatrudnienia, utworzenia nowej agendy w 2004 r. Ośrodka Szkolenia i Ekspertyz adekwatnego do potrzeb rynkowych oraz poszukiwanie oszczędności na przykład zawieszenie użytkowania jednego z pomieszczeń od 2008 r. Działania te spowodowały wzrost salda rzeczywistego z +393 zł we wrześniu 2004 r. do +43123 zł. w październiku 2009 r. Ponadto wyposażono Oddział między innymi w dwa nowoczesne zestawy komputerowe.

NAUKA. Pierwszą w Polsce inicjatywę mającą na celu wsparcie Polski i Polonii przez wykorzystanie głównych twórców globalizacji cywilizacyjnej również w globalizacji kulturowej podjęli Prezes OW SIMP mgr inż. Tadeusz Kurcyk oraz Honorowy Prezes Międzynarodowej Organizacji Metafilozofii Dialogu i Uniwersalizmu, Profesor Uniwersytetu Warszawskiego dr hab. Janusz Kuczyński. Zawarta została dnia 5 lipca 2007r. umowa o wykonanie projektu badawczego własnego, pomiędzy Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a Oddziałem Warszawskim Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Przedmiotem umowy było wykonanie projektu badawczego pt.: „Przygotowanie teoretycznych i programowych podstaw polskiego i międzynarodowego uniwersytetu wirtualnego dialogu i uniwersalizmu”, w którym przewidziano specjalne Studium Technozofii, skierowane ku potrzebom środowiska naukowo – technicznego. Zadanie to zostało zrealizowane, a raport końcowy złożono w Ministerstwie 31 sierpnia 2009 r. Realizacją prac kierowali: Prof. dr hab. Janusz Kuczyński – jako kierownik naukowy oraz Prezes OW SIMP mgr inż. Tadeusz Kurcyk – jako kierownik organizacyjny.

TECHNIKA. W Oddziale Warszawskim aktualnie działają Komisja Kwalifikacyjna d/s Energetyki i dwie agendy:

- Ośrodek Szkolenia i Ekspertyz, kierowany przez dyrektora inż. Bogumiła Onyszkę.
- Centrum Innowacji i Rzecznostwa.

Powyższe agendy zapewniają wszelkie szkolenia dla instytucji i zakładów produkcyjnych oraz prace rzeczoznawcze i opinie techniczne dla sądów, banków i indywidualnych zleceniodawców, z których przychody przeznaczane są na działalność statutową Oddziału Warszawskiego SIMP.

Czesław Książek, Tadeusz Kurcyk, Edmund Misterski, Wiesław Krzymień

Jednym z wielu tematów szkoleniowych są wykłady prowadzone przez Jana Mareszewskiego dla personelu nadzorującego eksploatację maszyn i urządzeń w elektrowniach pt. „Kontrolowanie metodami drganiowymi stanu technicznego maszyn i urządzeń w elektrowniach wodnych, czyli drgania i diagnostyka wibroakustyczna hydrozespołów i ich zespołów pomocniczych”.

ORGANIZACJA. W Oddziale Warszawskim działalność statutową realizuje aktualnie 8 Kół i 10 Sekcji, Towarzystw i Klubów zrzeszających 350 członków. W określonych godzinach pełnią dyżury: Sekretarka Oddziału Małgorzata Czarnecka i Główna Księgowa Oddziału Beata Szymczak. Odbywają się zebrania Zarządów Oddziału, Kół, Sekcji, Towarzystw i Klubów. Wygłaszane są odczyty, ogólnodostępne. W ramach Oddziału Warszawskiego Sekcja Spawalnicza organizuje również odczyty ogólnodostępne na Politechnice Warszawskiej przy ul. Narbutta oraz wycieczki techniczne. Ponadto we wszystkich Kołach Zakładowych SIMP przy Instytucjach i Zakładach odbywają się również lokalne spotkania, odczyty, konferencje i jubileusze.

Wykaz ilościowy zebrań i spotkań w OW SIMP

W okresie wrzesień 2004 - maj 2006

- Zebrania Zarządu OW	7
- Zebrania Prezydium OW	19
- Zebranie z Prezesami Kół, Sekcji, Klubów, Towarzystw	1
- Posiedzenia Komisji Energetycznej	4
- Zebrania okolicznościowe (noworoczne, świąteczne, jubileuszowe)	3
- Zebrania Kół, Sekcji, Klubów i Towarzystw	86
- Odczyty i seminaria Sekcji Spawalniczej	6
- Wycieczki techniczne Sekcji Spawalniczej	3
- Odczyty w Kole Terenowym	12
W okresie maj 2006 - grudzień 2009r.	
- Zebrania Zarządu OW	15
- Zebrania Prezydium OW	36

- Zebranie z Prezesami Kół, Sekcji, Klubów, Towarzystw	3
- Posiedzenia Komisji Energetycznej	15
- Zebrania okolicznościowe (noworoczne, świąteczne, jubileuszowe)	4
- Zebrania Kół, Sekcji, Klubów i Towarzystw	97
- Odczyty i kongresy Sekcji Spawalniczej	34
- Wycieczki techniczne Sekcji Spawalniczej	36
- Odczyty w Kole Terenowym	15

UZNANIE

Zgodnie z dewizą wyznawaną przez obecne władze Oddziału Warszawskiego SIMP, że z tytułu integracji i realizacji zadań należy się uznanie, decyzją Zarządu Oddziału Warszawskiego SIMP, za wybitne zasługi w działalności na rzecz Stowarzyszenia, przyznano następujące wyróżnienia:

1. Odznaki Honorowe SIMP im. Prof. Henryka Mierzejewskiego otrzymali:

- Edward Adamski
- Mieczysław Dworczyk
- Antoni Myszewski
- Czesław Książek
- Jerzy Panek
- Tadeusz Turek
- Ryszard Witkowski

2. Złote Honorowe Odznaki SIMP (15 sztuk) w tym:

- Włodzimierz Kurnik – J.M. Rektor PW
- Jacek Kubielski – Prezes WDT NOT
- Ryszard Nowak – Dyrektor ds. Technicznych CNPEP „RADWAR”
- Wojciech Potkański – Dyrektor ds. Naukowych Instytutu Lotnictwa

3. Srebrne Honorowe Odznaki SIMP (10 sztuk)

4. Brązowe Honorowe Odznaki SIMP (2 sztuki)

5. Złote Honorowe Odznaki NOT (5 sztuk)

6. Srebrne Honorowe Odznaki NOT (1 sztuka)

Tadeusz Kurcyk
Prezes Oddziału Warszawskiego SIMP

STAN NA 30.09.2004.

	przychody	koszty	zobowiązania	należności	salda rzeczywiste aktywa (+)/pasywa (-)
OW SIMP	126 824	111 929	11 645 (w tym dla WDT 8 235)	3 990	- 7 655
CIR	270 212	245 512	704	38 032 (w tym 29 280 należności nieściągalne)	+ 8 048
Razem	397 036	357 441	12 394	42 022	+393

STAN NA 31.12.2004.

	przychody	koszty	zobowiązania	należności	salda rzeczywiste aktywa (+)/pasywa (-)
OW SIMP	169 676	169 936	23 385 (w tym dla WDT 8 235)	3 560	-19 825
CIR	366 882	342 259	4 163	59 453 (w tym 29 280 należności nieściągalne)	+26 010
Razem	536 558	512 195	27 548	63 013	+6 185

* agenda OSiE zaczęła działalność gospodarczą 01.02.2005r.

STAN NA 31.05.2006.

	przychody	koszty	zobowiązania	należności	salda rzeczywiste aktywa (+)/pasywa (-)
OW SIMP	74 863	65 505	23 567 (w tym dla WDT 20 806)	11 782	-11 785
CIR	18 410	37 586	3 727	53 607 (w tym 29 280 należności nieściągalne)	+20 600
OSiE	106 836	114 043	1 236	4 278	+3 042
Razem	200 109	217 132	28 500	69 667	+11 857

STAN NA 31.05.2009.

	przychody	koszty	zobowiązania	należności	salda rzeczywiste aktywa (+)/pasywa (-)
OW SIMP	50 204	37 643	0	2 101	+2 101
CIR	59 200	48 186	0	65 357 (w tym 29 280 należności nieściągalne)	+36 077
OSiE	137 603	128 455	2 101	19 494	+17 393
Razem	247 007	214 284	2 101	86 952	+55 571

STAN NA 31.10.2009.

	przychody	koszty	zobowiązania	należności	salda rzeczywiste aktywa (+)/pasywa (-)
OW SIMP	116 310	109 912	0	5 120	+5 120
CIR	57 498	40 070	0	53 837 (w tym 29 280 należności nieściągalne)	+24 557
OSiE	193 778	191 609	4 610	26 706 (w tym 8 650 należności nieściągalnych)	+13 446
Razem	367 586	341 591	4 610	85 663	+43 123

Zestawienie finansowe Oddziału Warszawskiego SIMP w latach 2004 - 2009

POWOŁANIE KOŁA TECHNIKÓW W ODDZIALE WARSZAWSKIM SIMP

Prezes Tadeusz Kurcyk i opiekun Koła Władysław Szajkowski wśród założycieli Koła Techników

Dnia 15 czerwca 2009 r. zostało zawiązane Koło Techników (Juniorów) przy Oddziale Warszawskim SIMP. Zebranie założycielskie odbyło się w poniedziałek o godzinie 12, w Warszawskim Domu Technika Naczelnej Organizacji Technicznej przy ulicy Tadeusza Czackiego 3/5 w Sali 512 Vp. Na spotkaniu tym Prezes OW SIMP Tadeusz Kurcyk uroczystie wręczał nowo przyjętym członkom legitymacje członkowskie. Następnie omówiono cele i zadania Koła w ramach działalności społecznej inżynierów i techników w Warszawskim Oddziale SIMP. Opiekunem koła został p. Władysław Szajkowski, który sprawuje pieczę nad sprawami ze strony logistycznej działania Koła.

Lista członków Koła Techników (Juniorów):

1. Rafał Szot (Prezes)
2. Daniel Czaplicki (Zastępca prezesa)
3. Grzegorz Bury (Skarbnik)
4. Łukasz Ratyński
5. Krzysztof Rajkowski
6. Patryk Podświadek
7. Damian Szczawiński
8. Sebastian Słyk
9. Przemek Słyk
10. Agata Mioduszevska

Celem wyznaczonym przez nasze Koło, jest wskrzeszenie Sekcji Energetycznej przy Oddziale Warszawskim SIMP, wzrost liczebności Koła, organizowanie wycieczek technicznych oraz odczytów na tematy techniki i nauki oraz z ciekawymi ludźmi z dziedziny kultury, historii, gospodarki itp.

Dnia 1 grudnia 2009 r. odbyło się w Oddziale Warszawskim SIMP następne zebranie Koła, na którym Prezes OW SIMP Tadeusz Kurcyk uroczystie wręczył trzynastu członkom (juniorom) legitymacje członkowskie.

Lista nowo przyjętych członków Koła Techników (Juniorów):

1. Chichel Daniel
2. Cichocki Robert
3. Jackiewicz Grzegorz
4. Jędrzejewski Karol
5. Klepacz Kamil
6. Kłosiewicz Kamil
7. Kupidurski Michał
8. Maliszewski Jakub
9. Przytuła Damian
10. Płatek Paweł
11. Siwak Dominik
12. Smoczyński Marek
13. Szulc Andrzej

**Prezes Koła Techników
Rafał Szot**

Zwiedzanie Instytutu Łączności

Dnia 15 października br. odbyła się wycieczka do Instytutu Łączności przy ulicy Szachowej 1. Została ona zorganizowana przez szkolny Zarząd Koła SIMP, oraz przez P. Władysława Szajkowskiego nauczyciela naszej szkoły, opiekującego się Kołem.

W Instytucie Łączności zobaczyliśmy:

- Tester baterii akumulatorów TBA 150-IŁ.
- Akumulator litowo-jonowy (Li-Ion).
- Akumulator litowo-jonowo-polimerowy.
- Akumulator niklowo-kadmowy.
- Światłowód.

Od prawej: opiekun Władysław Szajkowski, sekretarz Daniel Czaplicki, prezes Rafał Szot i skarbnik – Grzegorz Bury

HISTORIA ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO SIMP

POWSTANIE I ROZWÓJ ODDZIAŁU

Od początku powołania Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich w dniu 28 czerwca 1926 r. w Warszawie z inicjatywy inżynierów wywodzących się ze środowisk warszawskich, a w szczególności Politechniki Warszawskiej, inżynierowie z m. st. Warszawy swą przynależność do Stowarzyszenia deklarowali bezpośrednio w Zarządzie Głównym.

Dopiero 11 kwietnia 1935 r. Zarząd Główny otworzył pierwszy Oddział SIMP w Radomiu. W tym samym roku powołane zostały kolejne Oddziały Stowarzyszenia: we Lwowie, Poznaniu, Skarżysku Kamiennej i Warszawie.

Po drugiej wojnie światowej 23 marca 1946 roku w Warszawie zostało reaktywowane Stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich”, w którym działalność swą prowadzili również inżynierowie i technicy m. st. Warszawy aż do I-go Walnego Zgromadzenia Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników mechaników Polskich, które odbyło się dopiero 16 lutego 1951 roku.

Prezesami Oddziału Warszawskiego SIMP w powojennych latach byli:

Janusz Tymowski (1951 – 1959), Paweł Solski (1959 – 1963), Antoni Kołakowski (1963 – 1983), Stefan Katarzyński (1983 – 1986, Jerzy Muszyński (1986 – 1988), Jan Salamończyk (1988 – 06.09.2004), Tadeusz Kurcyk (06.09.2004 - aktualnie).

WYRÓŻNIENIA DLA ODDZIAŁU

Uroczyste wręczenie sztandaru Oddziałowi Warszawskiemu SIMP w dniu 02.05.1989 r. ufundowanego z cegiełek wykupionych przez członków.

Wyróżnienie Oddziału Warszawskiego SIMP Medalem „IV WIEKI STOŁECZNOŚCI WARSZAWY”.

Wyróżnienie Oddziału Warszawskiego SIMP Złotą Honorową Odznaką ZG SIMP.

ODDZIAŁ WARSZAWSKI SIMP ORGANIZACJĄ NA MIARĘ XXI WIEKU

Oddział Warszawski SIMP dysponuje warsztatem i narzędziami umożliwiając wszystkim specjalistom i rzeczoznawcom udział w opracowywaniu ekspertyz, opinii, wdrażanie projektów innowacyjnych oraz prowadzenie szkoleń, a przede wszystkim członkom naszego Stowarzyszenia samorealizację własnych pomysłów i tematów w agendach Oddziału.

WIZERUNEK ODDZIAŁU

Społeczną działalność statutową, działalność organizacyjną i merytoryczną można realizować w Stowarzyszeniu w różnoraki sposób. W praktyce, najczęściej wyróżnić można dwie formy prowadzenia działalności:

- działalność opartą wyłącznie na składkach członkowskich i darowiznach pochodzących od sponsorów,

- działalność opartą na uzyskanej osobowości prawnej i pozyskiwaniu dodatkowych środków finansowych z działań komercyjnych, np. prowadzenia szkoleń, działalności rzeczoznawczej, itp.

Początkowo Zarząd Oddziału Warszawskiego prowadził swą działalność według pierwszej metody. Począwszy jednak od uzyskania osobowości prawnej Zarząd OW SIMP podjął trudniejszy wariant, wymagający od niego przedsiębiorczości i znajomości zarządzania przedsiębiorstwem, ale rokujący dalszy rozwój i twórczą perspektywę na przyszłość. Przede wszystkim umożliwia samodzielną realizację zadań naukowo – badawczych oraz zapewnia uzyskanie licznych klientom zgłaszającym się do Oddziału fachowej pomocy w zakresie rzeczoznawstwa i szkolenia.

SPECJALISTYCZNE JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE ODDZIAŁU

Na podstawie uchwał Zarządu Oddziału Warszawskiego SIMP zostały usankcjonowane następujące wydarzenia:

- rejestracja w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie (VII Wydział Cywilny Rejestrowy) pod nr RIt 105 w dniu 1 marca 1994 r. osobowości prawnej Oddziału Warszawskiego, gwarantującej mu niezależność i szersze uprawnienia umożliwiające bezpośrednie nawiązywanie kontaktów z organizacjami, władzami administracyjnymi m.st. Warszawy i kraju oraz prowadzenie działalności gospodarczej,

- rejestracja przez Sąd rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 10 października 2006r. Statutu uchwalonego przez Walne Zgromadzenie Delegatów Oddziału Warszawskiego SIMP.

- powołanie **Centrum Innowacji i Rzeczoznawstwa OW SIMP** 23 lutego 1998 r.

- powołanie **Ośrodka Szkoleń i Ekspertyz OW SIMP** dnia 29 listopada 2004 r. kierowanego od początku przez dyrektora inż. Bogumiła Onysko.

- powołanie **Komisji Kwalifikacyjnej ds. Energetyk** pod przewodnictwem inż. Grzegorza Ługowskiego, wydającej na podstawie prowadzonych egzaminów świadectwa kwalifikacyjne na uprawnienia upoważniające do obsługi sieci, obsługi urządzeń instalacji energetycznych oraz gazowych (od 1999 do chwili obecnej).

Zgodnie z ogólnie przyjętą definicją - przedsiębiorstwem nazywamy podmiot gospodarczy, wyodrębniony pod względem ekonomicznym, organizacyjnym i prawnym. Oddział Warszawski SIMP

spełniając powyższe wymagania legitymuje się następującymi dokumentami:

- KONTO: PKO BP S.A. XV O/Warszawa, nr 41 1020 1156 0000 7002 0007 5135
- KRS: 0000165373
- NIP: 525-15-69-496
- REGON: 010699305,

DANE LICZBOWE CZŁONKÓW, KÓŁ I SEKCJI N-T ODDZIAŁU (1955-2009)

Gwałtowny spadek przynależności członków SIMP poczynawszy od 1990 r. spowodowany został całkowitą likwidacją w Warszawie na skalę nie spotykaną w historii Polski całego potencjału wielkich zakładów przemysłu elektryczno – maszynowego będących własnością skarbu państwa.

W okresie transformacji społeczno – politycznej kolejne rządy III Rzeczypospolitej Polskiej nie potrafiły dokonać właściwej restrukturyzacji gospodarki w celu podniesienia jej efektywności. Nie unowocześniono miejsc pracy w sferze technicznej i organizacyjnej aby sprostać konkurencji. Ograniczono się jedynie do prywatyzacji zakładów prowadzącej do ich likwidacji, bowiem celem prywatnych nabywców nie była inwestycja i rozwijanie nowoczesnej produkcji lecz unicestwienie konkurenta i przejęcie jego rynku.

W takich okolicznościach przestały istnieć w Warszawie m.in. takie giganty jak: „URSUS”, „KASPRZAK”, „CEMI” i.t.p. zatrudniające po kilkanaście tysięcy pracowników, w tym inżynierów i techników, wyrządzając nieobliczalne straty w rozwijaniu polskiej myśli technicznej i dewastacji majątku narodowego.

W poszczególnych latach liczba członków, Kół Sekcji, Klubów i Towarzystw w Oddziale Warszawskim SIMP przedstawiała się następująco:

Rok	# członków	# Kół	# Sekcji
1951	2540	29	5
1964	4962	143	16
1971	8054	208	26
1980	16459	260	30
1990	10894	232	31
1996	4537	176	32
2000	1624	36	16
2006	521	12	19
2009	312	10	13

WYKAZ KÓŁ SIMP ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO (aktualnie działających)

- Koło Terenowe OW SIMP
- Koło Mazowieckie OW SIMP
- Koło Warszawskie OW SIMP
- Koło Seniorów OW SIMP
- Koło SIMP przy Instytucie Lotnictwa
- Koło SIMP przy Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych

- Koło SIMP przy Instytucie Mechaniki Precyzyjnej
- Koło SIMP przy Wojskowym Instytucie Techniki Uzbrojenia
- Koło SIMP przy RAWAR
- Koło SIMP przy FSO s.A.

WYKAZ SEKCJI, TOWARZYSTW N-T I KLUBÓW (aktualnie działających)

- Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa
- Sekcja Obrabiarek i Narzędzi
- Sekcja Organizacji Przemysłu
- Sekcja Chłodnictwa i Klimatyzacji
- Sekcja Poligrafów
- Sekcja Projektowania i Modernizacji Zakładów Przemysłowych
- Sekcja ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw
- Sekcja Spawalnicza
- Sekcja Techniki Uzbrojenia
- Sekcja Technozofii
- Polskie Towarzystwo Badań i Diagnostyki Technicznej
- Towarzystwo Inżynierii i Innowacji i Własności Przemysłowej
- Klub Pilotów Doświadczalnych
- Klub Ekspertów
- Klub Pracowników i Przyjaciół FSO

WYKAZ JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH MERYTO- RYCZNYCH (1951-2004)

W latach osiemdziesiątych funkcjonowały następujące sekcje:

- Sekcja Chłodnictwa i Klimatyzacji
- Sekcja Energetyczna
- Sekcja Eksploatacji Maszyn i urządzeń
- Sekcja Galwanotechniki
- Sekcja Inżynierii i Aparatury Chemicznej
- Sekcja Lotnictwa
- Sekcja Manipulatorów i Robotów Przemysłowych
- Sekcja Maszyn i Ciągników Rolniczych
- Sekcja Maszyn Roboczych Ciężkich i Transportu Bliskiego
- Sekcja Metaloznawstwa i Obróbki Ciepłej
- Sekcja Metrologii, Automatyki i Mechaniki Precyzyjnej
- Sekcja Napędów i Sterowań Hydraulicznych
- Sekcja Obrabiarek i Narzędzi
- Sekcja Obróbki Plastycznej
- Sekcja Okrętowców
- Sekcja Organizacji Przemysłu
- Sekcja Osób Niepełnosprawnych
- Sekcja Poligrafów
- Sekcja Projektowania i Modernizacji Zakładów Przemysłowych
- Sekcja Przemysł Drobny i usług
- Sekcja Samochodowa
- Sekcja Silników Spalinowych
- Sekcja Spawalnicza
- Sekcja Technicznej Ochrony Pracy

- Sekcja Techniki Uzbrojenia
- Sekcja Technologii Budowy Maszyn
- Sekcja Teorii Maszyn i Mechanizmów
- Sekcja Tworzyw Sztucznych
- Sekcja Wynałazczości i Racjonalizacji
- Sekcja Wytrzymałości i Badania Materiałów
- Sekcja Zmechanizowanego Sprzętu Domowego
- Sekcja Inżynierii Sprzętu Elektronicznego

SZKOŁY SIMP

W Oddziale Warszawskim SIMP zostały wykreowane i funkcjonowały w latach 2003 – 2008 średnie szkoły techniczne, kształtujące specjalistów w dziedzinie techniki lotniczej:

- Europejskie Technikum Lotnicze SIMP
 - Europejskie Lotnicze Liceum Profilowane Transportowo Spedycyjne SIMP
- (Szkoły te zostały w 2008 roku przekazane do ZG SIMP).

UNIwersYTET WIRTUALNY „DIALOG i UNIwersALIZM”

W ramach umowy z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Oddział Warszawski SIMP zrealizował zadanie p.t. „Uniwersytet Wirtualny D&U”, w którym przewidziano specjalne Studium Technozofii, skierowane ku potrzebom środowiska naukowo – technicznego. Uruchomieniem i realizacją wymienionego Uniwersytetu kierowali: Prof. dr hab. Janusz Kuczyński – jako kierownik naukowy oraz mgr inż. Tadeusz Kurczyk- jako kierownik organizacyjny.

KOMISJE ODDZIAŁU STOŁECZNEGO

Komisja ds. Rozwoju Życia Stowarzyszeniowego, która działała na przełomie lat 1970 i 1980, w skład której wchodził m. in.: Jerzy Pytkowski, Zbigniew Pytkowski, Tadeusz Kurczyk, Aleksander Gromek, Edmund Misterski.

Komisja organizowała m. in.: „Mini-Bale Mechaników”, „Śledzik SIMP-owski”, „Andrzejki SIMP-owskie” itp. imprezy na które było ogromne zapotrzebowanie ze względu na ich bardzo ważną integracyjną funkcję.

Komisja ds. specjalizacji zawodowej inżynierów i techników I i II stopnia, działająca od 1970 r. do chwili obecnej. W skład Komisji wchodził m. in. prof. Krzysztof Szymański, prof. Jan Senatorski, dr inż. Michał Gabrylewski i inż. Czesław Ilcewicz. Komisja zweryfikowała kilkaset wniosków o przyznanie specjalizacji zawodowej, które zgodnie z ustawą rządową w latach 1970 – 1980 miały wartość wymierną w postaci dodatku do wynagrodzenia.

Komisja ds. tytułu EUROINŻNIERA, która działa od 1990 r. do chwili obecnej i w tym czasie zweryfikowała

kilkanaście wniosków. W skład komisji wchodził m. in. dr inż. Michał Gabrylewski i inż. Czesław Ilcewicz.

Komisja ds., Rzeczoznawców, która działa od 1960 r. do chwili obecnej, i w tym czasie zweryfikowała kilkadziesiąt wniosków o tytuł rzeczoznawcy SIMP. W skład Komisji wchodził m. in.: dr inż. Michał Gabrylewski, inż. Czesław Książek i inż. Czesław Ilcewicz.

WYDAWNICTWA

Biuletyn Informacyjny OW SIMP

Wydawany jest od 1989 r. pod redakcją Leszka Schimy (1989-1997) i Tadeusza Kurcyka (od 1997 do chwili obecnej). Dotychczas wydano 85 numerów, w których publikowane są artykuły na temat animacji ruchu stowarzyszeniowego i działalności statutowej Oddziału Warszawskiego SIMP.

Tadeusz Kurczyk: „Tadeusz Sołtyk – konstruktor samolotów wojskowych”

Książka wydana w ramach Sekcji Lotniczej SIMP opisująca życie i twórczość wybitnego konstruktora pierwszego polskiego samolotu odrzutowego.

ODCZYT

Odczyty stanowią ważny i podstawowy element integracyjny działalności Zarządu Oddziału Warszawskiego SIMP. Najbardziej zasłużonymi organizatorami tej formy działalności byli m. in.: Jerzy Pytkowski, Tadeusz Kurczyk, Edmund Misterski, Tadeusz Turek, Stanisław Piwowar. Dotychczas odbyło się 775 odczytów z wybitnymi ludźmi nauki, techniki, medycyny, polityki, kultury i t.p.

WYCIECZKI

W latach 1970 – 1980 Zarząd Oddziału organizował wycieczki na wystawy techniki w Poznaniu, Lipsku, Brnie i innych miastach.

Aktualnie regularne wycieczki do ciekawych muzeów techniki, obiektów zabytkowych, nowoczesnych zakładów i instytucji organizuje Sekcja Spawalnicza pod patronatem Kol. Stanisława Piwowara, które są dostępne dla członków SIMP. Dotychczas zorganizowanych zostało około 120 wycieczek.

SIEDZIBA i ADRES

Oddział Warszawski SIMP
Warszawski Dom Technika NOT
Ul. T. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa
Tel./fax. 022-827 02 44,
email: biuro@ow-simp.pl
www.simp.pl

Opracował: Tadeusz Kurczyk

DZIAŁALNOŚĆ KOŁA ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO SIMP W WOJSKOWYM INSTYTUCIE TECHNIKI UZBROJENIA W OKRESIE 20.02.2006 r. 31.10.2009 r.

**Prezes Koła SIMP przy Wojskowym Instytucie Techniki
Uzbrojenia, płk prof. dr hab. inż. Adam Wiśniewski.
Kierownik Zakładu Inżynierii Materiałowej WITU.
Członek Zarządu OW SIMP przez dwie kadencje
w latach 1994-2002**

Zebranie nasze odbywa się w ramach akcji sprawozdawczo-wyborczej przeprowadzanej w całym Stowarzyszeniu, a poprzedzającej Walne Zgromadzenie Delegatów OW SIMP.

W okresie czterech minionych lat naszej pracy w kraju zaszły i nadal zachodzą przeobrażenia gospodarcze. Dzisiaj wszyscy znajdujemy się u progu nowej rzeczywistości, niezwykle trudnej sytuacji na rynku pracy, zwłaszcza w obecnym kryzysie. Jesteśmy już w NATO i w Unii Europejskiej. Ma to i będzie miało wielki wpływ na sposób funkcjonowania naszej gospodarki i życia społecznego, w tym także i na sposób działania Stowarzyszenia. Zbliżający się Walny Zjazd stawia sobie już obecnie za cel poszukiwanie nowych form działania Stowarzyszenia, dostosowanych do nowych, bardzo trudnych warunków reformy gospodarczej.

Nie jest w pełni wiadome, jaki będzie statut stowarzyszeń w zakładach pracy, gdzie one dotychczas działały, jakie będą możliwości finansowania, itp. Można przypuszczać, że usamodzielnianie się obecnie wielu organizmów społecznych obejmie w szerszym stopniu także stowarzyszenia. Przykładem jest tu uzyskanie osobowości prawnej przez Oddział Warszawski SIMP. Obecnie istnieje stała tendencja zmniejszania się liczby Kół Zakładowych, a tylko nieliczni ich członkowie odnajdują się w Sekcjach i Kółach Terenowych. Jaka w tej sytuacji będzie

przyszłość i rola NOT i SIMP? Chyba w coraz większym stopniu SIMP będzie stawał się małą organizacją elitarną, a nie masową, organizacją ludzi czujących potrzebę uczestnictwa w stowarzyszeniu, w którym można się czegoś nauczyć, mile spędzić czas w gronie kolegów i mieć, choć bardzo niewielki, wpływ na gospodarczy obraz kraju. Między innymi, temu celowi służą wysiłki władz SIMP, aby głos inżynierów mógł coś znaczyć w opiniowaniu różnych planów gospodarczych na szczęblu Rządu i Parlamentu.

Jesteśmy, jak dotychczas, najliczniejszym stowarzyszeniem w kraju, a Warszawski Oddział SIMP skupia około 350 członków zrzeszonych w: 10 Kółach i 8 Sekcjach NT, 3 Towarzystwach, 3 Klubach, z których znaczna część działa w licznych sekcjach naukowo-technicznych i agendach.

Jednym z głównych celów stowarzyszenia jest obrona pozycji i interesów płacowych inżynierów i techników. Zarząd Oddziału SIMP poprzez swoje agendy prowadzi rozległą działalność gospodarczą, np. CIR OW SIMP (Centrum Innowacji i Rzeczoznawstwa), OSiE (Ośrodek Szkolenia i Ekspertyz) oraz Klub Rzeczoznawców OW SIMP, itp. Celem tej działalności jest wspomaganie finansów SIMP oraz ratowanie piśmiennictwa technicznego. Wszystkie te działania są ukierunkowane na wzbogacenie działalności przynoszącej materialne efekty niezbędne do rozwijania merytorycznej pracy stowarzyszenia. Tymi kilkoma informacjami o działalności naszego stowarzyszenia pragniemy Kolegom przybliżyć problemy, jakie są obecnie rozwiązywane i podejmowane w szerszej skali.

Celem sprawozdania jest jednak podsumowanie i ocena pracy Koła działającego w Instytucie. Wyniki tej pracy są ściśle powiązane z problemami Instytutu, jego licznymi trudnościami. W wyniku redukcji produkcji przemysłu uzbrojeniowego istnieje stała tendencja zmniejszania zapotrzebowania na prace Instytutu, coraz skromniejsze są zamówienia i środki, jakie może przeznaczyć na nie MON i inne instytucje.

W tej sytuacji każda praca mogąca zasilić kasę Instytutu jest dobra. Zatem wysiłki Dyrekcji Instytutu i wielu jego pracowników zmierzają do podejmowania różnorodnych prac, także dla gospodarki cywilnej, zwłaszcza w zakresie Projektów Operacyjnych Innowacyjna Gospodarka Unii Europejskiej, jak i z zagranicy, w tym z EDA (European Defence Agency) i NATO. Podejmując prace nie należy obecnie trzymać się dotychczasowych zasad zawierania umów. Konieczne jest negocjowanie ceny prac i podejmowanie prac bez liczenia na duże zyski. Konieczne jest także dokonanie analizy kosztów ponoszonych przez Instytut na jego utrzymanie, dotyczących sfery

nieprodukcyjnej, wydatków materiałowych, kosztów eksploatacji obiektów, itp.

Przetrawianie kryzysu, jaki nas dotknął, leży w interesie załogi Instytutu, ale ma także aspekt szerszy, związany z utrzymaniem zdolności obronnych kraju. Dużą pomocą jest tutaj opracowany i może jeszcze nie zawsze doskonały system motywacyjny, który zachęca naszych pracowników do poszukiwania dla WITU nowych tematów badawczych z MNiSW, konstrukcyjnych - z przedsiębiorstw i instytutów cywilnych. W tym celu konieczna jest intensyfikacja starań o projekty badawcze, rozwojowe, celowe, zamawiane, habilitacyjne oraz o ilość i jakość publikowania w czasopiśmie i w postaci wydawnictw książkowych.

Dobrą tendencją w naszym Instytucie jest wymóg pisanie minimum 2 artykułów w roku przez każdego pracownika naukowo-badawczego, co przysparza nam punktów w MNiSW, a zatem i zwiększa jego dotacje na działalność statutową WITU. Wysoko oceniamy prace Zakładu Z-21, mające na celu aktywizację doktorantów poprzez ich uczestnictwo w seminariach doktorskich, które pomagają w podejmowaniu i przygotowywaniu się do nowych rozpraw doktorskich, a które to seminaria prowadzi nasz kolega Michał Hilczer. W minionej kadencji kol. Ryszard Kostrow wydał książkę, a nasi członkowie publikowali dużo artykułów krajowych i zagranicznych, czego przykładem są R. Kostrow, J. Figurski i kolega A. Wiśniewski - 13 artykułów w języku angielskim w czasopiśmie krajowych i zagranicznych. Powoduje to wzrost liczby punktów przyznawanych WITU przez MNiSW (a zatem i dotacji) oraz popularyzację naszego Instytutu.

Cieszymy się, że po naszych poprzednich apelach, podobnie jak to było w latach ubiegłych, organizowane są co roku konkursy na najlepszą pracę naukowo-badawczą i na najlepszy artykuł i że nasz członek A. Wiśniewski takie nagrody zdobył.

Koleżdy nasi aktywnie uczestniczyli w kilkunastu konferencjach naukowo-technicznych w 4 w WITU, 1 w ITB MORATEX) i kilku zagranicznych, poświęconych problemom techniki uzbrojenia. Celowość uczestnictwa w tych konferencjach ma swoje pełne uzasadnienie. Spełniają one ważną rolę w dziedzinie poszerzania wiedzy o kierunkach rozwoju współczesnego uzbrojenia, dają okazję do przeglądu własnych poczyniń na tym polu, pozwalają integrować nieliczne środowisko specjalistów pracujących nad rozwijaniem i udoskonalaniem uzbrojenia, na formułowanie ocen i wniosków przydatnych w działalności instytucji wojskowych, odpowiedzialnych za rozwijanie techniki wojskowej. Ponadto daje to możliwość nawiązania kontaktów kooperacyjnych.

Członkowie WITU, w tym i członkowie SIMP, 4 razy uczestniczyli w Międzynarodowym Salonie Przemysłu Zbrojeniowego w Kielcach, w których brali udział członkowie naszego Koła. Kolega M. Hilczer 2 razy

uczestniczył w organizacji stoiska WITU na tych targach. Taki kierunek działań jest bardzo przydatny dla Instytutu i członków SIMP, którzy poznając nową technikę uczą się również marketingu. Należy podkreślić, że w minionej kadencji WITU w Kielcach na Salonie Przemysłu Obronnego uzyskał 4 nagrody „DEFENDER” za opracowanie i wdrożenie cennych nowych konstrukcji uzbrojenia, których autorzy są członkami naszej organizacji. Koło SIMP zorganizowało 4 razy wyjazdy na te wystawy.

Ze względu na trudną obecną sytuację i niepewną przyszłość naszego Instytutu, malejący stan osobowy, nie było chętnych do ubiegania się o specjalizację zawodową i tytuł inżyniera europejskiego. Członkowie Koła wykazali duże zainteresowanie nauką języka angielskiego, organizowaną w WITU, oraz auditem, w ramach którego wykonano wiele dokumentów walidacji badań prowadzonych w naszych laboratoriach.

Dodać należy, że Zarząd na zakończenie obecnej kadencji proponuje odznaczenie różnymi Odznakami NOT w zależności do stażu naszych kolegów R. Kostrowa, H. Sadłka, M. Hilczera i A. Wiśniewskiego.

Ponadto należy wspomnieć, że nasz kolega, J. Figurski, jest prezesem Sekcji Techniki Uzbrojenia przy Zarządzie Głównym SIMP. Należy także podkreślić, że A. Wiśniewski jest członkiem Sekcji Techniki Uzbrojenia przy Oddziale Warszawskim SIMP i uczestniczy w jego pracach na posiedzeniach popołudniowych odbywających się kilka razy w roku.

W ramach naszej działalności przedstawiamy ofertę OW SIMP, dotyczącą licznych spotkań i odczytów technicznych, medycznych i gospodarczych, w holu Biura Przepustek Instytutu.

Ponadto podczas zebrań zapoznano członków naszego Koła z warunkami uzyskiwania stopnia rzeczoznawcy SIMP, inżyniera europejskiego oraz z możliwością podpisywania z OW SIMP umów franchise. Szkoda, że jak dotąd tylko jeden członek naszej organizacji (A. Wiśniewski) uzyskał tytuł rzeczoznawcy SIMP i kilku kolegów jedynie zainteresowało się tą propozycją.

W okresie sprawozdawczym nie zorganizowaliśmy wycieczki do Marynarki Wojennej i do WZE. Kolega M. Hilczer planuje w przyszłej kadencji zorganizować jedną lub dwie wycieczki – do Z.M Tarnów, Zakładów Chemicznych w Pionkach lub do Marynarki Wojennej zapoznając naszych członków z produkcją specjalną oraz z problemami Oddziału SIMP w tych regionach. Taki kierunek działań jest bardzo przydatny dla WITU i członków SIMP.

Musimy się przyznać, że jako Zarząd otrzymaliśmy też uwagi od członków naszego Koła, że, jako jedyna pozostała organizacja społeczna w WITU, nie organizujemy tylu wycieczek jak w latach 80. Pragniemy wyjaśnić, że takie wycieczki są obecnie możliwe, ale tylko jako samofinansujące się z naszych składek w wysokości 40% oraz dodatkowych opłat własnych

uczestników. Zachęcamy naszych członków do zgłaszania propozycji wycieczek, jak i pomocy w ich zorganizowaniu.

Pomimo wielu trudności, o których wspominałem, staraliśmy się jako Zarząd realizować nasze zadania. Należy wspomnieć, że obecnie liczymy tylko 6 członków. Jesteśmy chyba jedynym kołem wojskowym w Oddziale Warszawskim.

Dla przypomnienia pragniemy zaznaczyć, że w Zarządzie pracowali następujący koledzy: prof. dr hab. inż. Adam Wiśniewski - prezes; prof. dr hab. inż. Jan Figurski - wiceprezes; dr inż. Michał Hilczer - skarbnik. W skład Komisji Rewizyjnej wchodzi Jan Figurski i Michał Hilczer. Zarząd Koła w okresie swojej kadencji odbył 6 posiedzeń i kilka spotkań roboczych.

Ustępujący Zarząd jest zdania, że należy kontynuować pracę w następujących kierunkach:

- uczestniczyć i brać merytoryczny udział w konferencjach naukowo-technicznych poświęconych problemom techniki uzbrojenia,
- popularyzować i brać udział w konkursach WITU i innych,
- prowadzić działalność na odcinku specjalizacji zawodowej, rzeczoznawców SIMP i inżyniera europejskiego,
- uczestniczyć w pracy Sekcji Techniki Uzbrojenia SIMP przy Zarządzie Głównym i przy Oddziale Warszawskim SIMP,
- organizować imprezy w postaci wycieczek technicznych na krajowe i zagraniczne targi uzbrojenia i popularyzować najnowsze osiągnięcia techniczne.

Ustępując z pełnionej funkcji życzymy nowemu Zarządowi, który będzie wybierany i jego prezesowi, dobrych wyników w pracy Koła. Pragniemy podziękować za współpracę wszystkim Kolegom,

Polski czołg PT-91 Twardy z szybko montowanymi blokami kaset reaktywnych ERAWA-1 i ERAWA-2 - III generacji opracowanymi przez prof. dr. hab. inż. Adama Wiśniewskiego
Znaczenie słowa ERAWA - Explosive Reactive Armour Wiśniewski Adam

k którzy przyczynili się do zrealizowania naszych zadań. Jako przewodniczący ustępującego Zarządu, pragnę podziękować członkom Zarządu za aktywną pracę, dobrą atmosferę i koleżeńskie stosunki.

Nazwa jednostki organizacyjnej:

Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia, Zielonka

Data (rok założenia) - 1926

Imię i Nazwisko Prezesa - Adam Wiśniewski,

tel. praca: 22 761 4606,

tel./fax. dom: 22 781 9626, 0608 305 747

Zadania zrealizowane:

(data, nazwa zadania, nazwiska realizatorów)

- udział w organizacji i udział czynny w Konferencji Uzbrojenia 2006 i 2007 - Rynia, Ryszard Kostrow, Henryk Sadłęk, Jan Figurski, Adam Wiśniewski, Michał Hilczer;
- udział w organizacji i udział czynny w Konferencji Uzbrojenia 2008 i 2009 - Pułtusk, Ryszard Kostrow, Henryk Sadłęk, Jan Figurski, Adam Wiśniewski, Michał Hilczer;
- udział czynny w Konferencji Ochron Balistycznych 2009 - Łódź, Ryszard Kostrow, Adam Wiśniewski;
- udział w organizacji i udział czynny w Konferencji „Materiały Wybuchowe: Badania – Zastosowanie – Bezpieczeństwo” 2007÷2009 - Jaszowiec, Adam Wiśniewski;
- udział w organizacji i udział czynny w salonie Przemysłu Obronnego 2007 ÷ 2009 - Kielce, Ryszard Kostrow, Henryk Sadłęk, Jan Figurski, Adam Wiśniewski, Michał Hilczer.

Prezes Koła WITU
Adam Wisniewski

DZIAŁALNOŚĆ KLUBU PILOTÓW DOŚWIADCZALNYCH PRZY ODDZIALE WARSZAWSKIM SIMP W LATACH 1990 - 2009

W dniu 25 stycznia 1990 roku w Domu Technika w Warszawie odbyło się Zebranie Organizacyjne Klubu Pilotów Doświadczalnych przy OW SIMP. Podczas zebrania złożony został formalny wniosek o powołanie Klubu Pilotów Doświadczalnych przy OW SIMP podpisany przez statutowo wymaganą liczbę wnioskujących reprezentujących środowiska WSK PZL-Okęcie, WSK PZL-Mielec, WSK PZL-Świdnik oraz Instytut Lotnictwa w Warszawie. Przyjęty również został projekt wewnętrznego regulaminu Klubu oraz powołano tymczasowy Zarząd Klubu, który miał sprawować obowiązki do czasu pierwszego ogólnego zebrania członków. W skład tymczasowego zarządu weszli:

mgr inż. pil. Ryszard Witkowski – założyciel i przewodniczący Klubu w latach 1990-2009

mgr inż. pil. Jerzy Jędrzejewski – sekretarz
inż. pil. Henryk Bronowicki – członek
inż. pil. Stanisław Wielgus – członek

Warto zaznaczyć, że w opracowanie regulaminu wniósł największy wkład środowisko mieleckie z inż. H. Bronowickim na czele.

Regulamin początkowo określał, że jego członkami mogą być jedynie piloci doświadczalni wszelkich specjalności.

Cele klubu określono następująco:

- a) profesjonalna integracja środowiska doświadczalnego personelu latającego i reprezentacja jego interesów,
- b) tworzenie i utrzymywanie więzi koleżeńskich wśród członków środowiska,
- c) tworzenie warunków do wymiany doświadczeń zawodowych i wiedzy o technice badań w locie,

d) tworzenie przesłanek do wielostronnej wzajemnej pomocy,

e) dbanie o prestiż zawodu pilotów (skoczków) doświadczalnych i dążenie do właściwego materialnego i honorowego uznania dla ich pracy i osiągnięć,

f) kultywowanie tradycji polskiego lotnictwa przemysłowego i doświadczalnego, utrwalanie pamięci o wybitnych polskich pilotach doświadczalnych, Pierwsze ogólne zebranie Klubu Pilotów Doświadczalnych miało miejsce w dniu 8 października 1990 roku w Domu Technika w Warszawie. Uczestniczyło w nim 26 osób, w tym 23 osoby będące członkami klubu z różnych środowisk.

Zebranie przyjęło kilka poprawek do Regulaminu Klubu w tym rozszerzeniu Klubu na skoczków doświadczalnych i wybrało zarząd Klubu na pełną normalną kadencję. W dyskusji Kol. Ryszard Kosiół proponował, ażeby następne spotkania członków klubu odbywały się poza Warszawą.

Ten wniosek okazał się „strzałem w dziesiątkę”. Od tego czasu odbyło się 17 dorocznych spotkań członków KPD, z których tylko jedno z istotnych powodów odbyło się w Warszawie. Warto wymienić ich miejsca:

II spotkanie	09/10.05.1992	Kazimierz Dolny
III spotkanie	08/09.05.1993	Jawor k. Bielska-Białej
IV spotkanie	14/15.05.1994	Rzemień k. Mielca
V spotkanie	06/07.05.1995	Jachranka n. Zalewem Zegrzyńskim.
VI spotkanie	26/27.05.1996	Kazimierz Dolny
VII spotkanie	26.04.1998	Warszawa
VIII spotkanie	15/16.05.1999	Puławy
IX spotkanie	03/04.06.2000	Święta Katarzyna w Górach Świętokrzyskich
X spotkanie	09/10.06.2001	Oblasy k. Janowca
XI spotkanie	25/26.06.2002	Szczyrk k. Bielska-Białej
XII spotkanie	28/29.06.2003	Potok Złoty w Jurze Krakowsko-Częstochowskiej
XIII spotkanie	19/20.06.2004	Żar-Międzybrodzie Żywieckie
XIV spotkanie	24/26.06.2005	Spała
XV spotkanie	30.06/2/07.2006	Bezmiechowa
XVI spotkanie	07/09.09.2007	Kraków
XVII spotkanie	26/28.09.2008	Książ k. Wałbrzycha
XVIII spotkanie	25/27.09.2009	Kamień Śląski

Spotkania początkowo odbywały się w formule dwudniowej (sobota-niedziela) a od roku 2005 w formule trzydniowej (piątek-sobota-niedziela). Stały się one podstawową formą realizacji integracji środowiska i wymiany doświadczeń. Trzeba zaznaczyć, że w spotkaniach biorą udział członkowie wraz

z rodzinami i osobami bliskimi oraz stopniowo coraz liczniejsi sympatycy i przyjaciele klubu. Stąd liczba uczestników spotkań wahała się od 40 do 60 osób.

Miejscami spotkań były jak dotąd miejscowości z różnych względów atrakcyjne poznawczo. Podczas spotkania odbywane jest zazwyczaj w sobotę po południu Zebranie organizacyjne członków, które zgodnie z regulaminem klubu jest co cztery lata Zebraniem Sprawozdawczo-Wyborczym.

Regulamin Klubu ulegał w latach następnych pewnym uzupełnieniom i poprawkom przy zachowaniu tych samych podstawowych celów. Najważniejszą zmianą było przyjęte przez Ogólne Zebranie Członków KPD w dniu 28.06.2003 w Potoku Żółtym rozszerzenie formuły klubu na pilotów i skoczków doświadczalnych wojskowych oraz na inżynierów prób w locie.

Jedną z ciekawych inicjatyw podjętych na terenie Klubu było przedyskutowanie Karty Etycznej Pilota Doświadczalnego na spotkaniu w 1995 roku w Jachrance i przekucie jej na 10 Przykazań Pilota Doświadczalnego. W maksymalnym skrócie brzmią one następująco:

- I. Twoje próby służą bezpieczeństwu innych.**
- II. Stosuj zasadę minimalnej załogi.**
- III. Nie rozpoczynaj zadania, dopóki go całkowicie nie zrozumiesz.**
- IV. Nie daj się zabić.**
- V. Nie podejmuj nieuzasadnionego ryzyka.**
- VI. Nie realizuj prób „na siłę”.**
- VII. Nie wierz, że już wszystko potrafisz.**
- VIII. Nie działaj „na skróty”.**
- IX. Zagrożenie przychodzi w najmniej oczekiwanym momencie.**
- X. Bądź prawdomówny i obiektywny.**

Sam klub jest organizacją dość ekskluzywną. Liczba jego członków klubu jest zmienna i oscyluje na poziomie około sześćdziesięciu członków, w tym również mieszkających za granicą. Niestety katastrofy lotnicze i czas powodują ubytki a zmniejszenie aktywności przemysłu i przepisy nie sprzyjają zwiększaniu grona o tak unikalnych specjalnościach. Niemniej członkowie klubu reprezentują sobą ogromny potencjał wiedzy i doświadczenia w zakresie badania i użytkowania statków powietrznych.

Stąd liczny udział członków klubu w pracach różnych gremiów specjalistycznych takich jak komisje specjalistyczne Aeroklubu Polskiego, komisje specjalistyczne Fédération Aéronautique Internationale (FAI), Główna Komisja Badania Wypadków Lotniczych (obecnie Państwowa Komisja badania Wypadków Lotniczych), komisjach egzaminacyjnych, komisjach opiniotwórczych, udział w pracach grup roboczych Joint Aviation Authorities (JAA), udział w jury różnych zawodów lotniczych, praca w charakterze biegłych sądowych, praca w Zarządach Klubów Seniorów Lotnictwa, Radzie Seniorów Lotnictwa itp. Niektórzy

członkowie są autorami wielu znaczących publikacji z dziedziny lotnictwa.

Klub i jego członkowie zyskali sobie już pewien autorytet w środowisku lotniczym i np. Klub proszony bywa przez Urząd Lotnictwa Cywilnego do wyrażania opinii w sprawie proponowanych zmian przepisów lotniczych.

Trwałym efektem starań Klubu o utrwalenie pamięci pilotów i skoczków doświadczalnych, którzy zginęli w trakcie prób w latach 1919-1993 było ufundowanie tablicy pamiątkowej. Tablica ta została zaprojektowana przez Kol. Ryszarda Witkowskiego i odlana z brązu w wytwórni silników lotniczych PZL-Rzeszów. Jej uroczyste odsłonięcie i poświęcenie odbyło się dnia 26.04.1998 w kościele pod wezwaniem Matki Bożej Loretańskiej, patronki lotników w parafii św. Franciszka z Asyżu przy ul. Hynka 4A na Okęciu w Warszawie. W uroczystości uczestniczyli członkowie Klubu, członkowie rodzin pilotów i skoczków wymienionych na tablicy, góralski wykonawca płaskorzeźby Ikara (Michał Gąsiennica-Józkowy) i liczna społeczność lotnicza.

Klub prowadzi też inną formę troski o utrwalenie pamięci o wysiłku włożonym w powstawanie poszczególnych konstrukcji przez pilotów doświadczalnych, już nie tylko nie żyjących. Otóż już od kilku lat w każdą trzecią sobotę miesiąca w Muzeum Techniki w Warszawie Klub Miłośników Historii Polskiej Techniki Lotniczej wraz z Klubem Pilotów Doświadczalnych i Stowarzyszeniem Młodych Inżynierów Lotniczych organizuje spotkania odczytowe z cyklu „Polska Technika Lotnicza - Materiały Historyczne”, na których omawiane są poszczególne polskie konstrukcje. Spotkania są monotematyczne. Z tych spotkań wydawany jest każdorazowo zeszyt zawierający materiały bogato ilustrowane zdjęciami. Każdy zeszyt zawiera także sylwetki głównego konstruktora i współtwórców. Klub dba o to, ażeby wśród nich znajdowały się również sylwetki pilotów doświadczalnych, którzy uczestniczyli w próbach danej konstrukcji. Jeszcze inną formą upamiętniania, którą udało się zrealizować po raz pierwszy w 2008 roku było umieszczenie w kolejnym tomie Słownika Biograficznego Techników Polskich biogramów trzech nieżyjących już członków Klubu, Kolegów: Ludwika Natkańca, Janusza Romana, i Stanisława Skrzydlewskiego.

Wewnątrz samego Klubu forma wyróżnienia poszczególnych członków za ich dorobek na polu prób w locie jest już wspomniana odznaka „Pilot doświadczalny”.

Regulamin Klubu już w pierwszej wersji ustalił wprowadzenie dwustopniowej (srebrnej i złotej) odznaki „Pilot doświadczalny”, wzór odznaki oraz zasady jej przyznawania.

Pomysł umieszczenia w centralnej części odznaki profilu głowy pilota w twardym hełmie lotniczym, był

autorstwa członka klubu Kol. Henryka Bronowickiego (pilota doświadczalnego WSK w Mielcu), natomiast pan Józef Misiaszek (obserwator doświadczalny WSK w Mielcu) zaprojektował obwódkę i opracował całość odznaki. Odznaka jest jednostronna na gwintowanym słupku, z nakrętką, wykonana ze stopu metali, posrebrzana lub pozłacana i emaliowana o średnicy 22 milimetry. Odznaki są numerowane.

Odznaka ta jest nadawana przez Kapitułę tylko osobom żyjącym. Pierwszymi posiadaczami Złotej Odznaki Pilot Doświadczalny byli Bolesław Orliński i Janusz Żurkowski. Jednym z posiadaczy Złotej Odznaki był też polskiego pochodzenia znakomity pionier konstrukcji śmigłowców i pilot doświadczalny Frank Piasecki. Odznaka ta jest obecnie wysoko ceniona w środowisku lotniczym.

Jerzy Jędrzejewski

NOWY ZARZĄD KPD OW SIMP

W dniu 26 września 2009 roku w Zespole Turystyczno-Wypoczynkowo-Rehabilitacyjnym SEBASTIANEUM SILESIACUM przy ul. Parkowej 1B w Kamieniu Śląskim odbyło się Osiemnaste Ogólne Spotkanie Klubu Pilotów Doświadczalnych. Spotkanie to było jednocześnie zebraniem ogólnym członków w celu wybrania nowego Zarządu Klubu. Jak zwykle, spotkanie miało również charakter integracyjny i towarzyski środowiska. W spotkaniu uczestniczyło 19 członków Klubu (na ogólną liczbę 53 członków).

Prezes Zarządu Klubu Kol. Ryszard Witkowski złożył obszernie SPRAWOZDANIE ZARZĄDU KLUBU PILOTÓW DOŚWIADCZALNYCH PRZY OW SIMP za okres 2006-2009. Sekretarz Klubu Kol. J. Jędrzejewski przedstawił następnie informację, zatytułowaną: „Stan spraw członkowskich Klubu Pilotów Doświadczalnych”. Stan Klubu w chwili zebrania to 53 członków, w tym 48 pilotów doświadczalnych szybowcowych, samolotowych i śmigłowcowych, 3 doświadczalnych skoczków spadochronowych oraz 2 inżynierów prób w locie.

Skarbnik ustępującego Zarządu Klubu, Kolega Jerzy

Pietrzak przedstawił sprawozdanie finansowe za okres sprawozdawczy ustępującego Zarządu Klubu.

Przewodniczący zebrania Kol. Jerzy Madler zgłosił wniosek o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi KPD. Wniosek został przyjęty jednogłośnie.

Z kolei na wniosek Kolegi Antoniego Milkiewicza, Kolega Ryszard Witkowski został wybrany przez aklamację Prezesem Honorowym KPD przy OW SIMP. W wyniku przeprowadzonych wyborów, Klub Pilotów Doświadczalnych ma już nowy Zarząd, który zgodnie z punktem 4.4 Regulaminu Klubu ukonstytuował się następująco:

A. Milkiewicz	Prezes
Z. Mazan	Sekretarz
A. Pussak	Skarbnik
J. Kędzierski	Członek
J. Śmielkiewicz	Członek
M. Wiśniewski	Członek
R. Witkowski	Członek

TaK

NOWE WŁADZE FEDERACJI STOWARZYSZEŃ NAUKOWO TECHNICZNYCH NACZELNEJ ORGANIZACJI TECHNICZNEJ

W Warszawie 11 grudnia 2008 roku w Warszawskim Domu Technika NOT przy ul. Czackiego 3/5 odbyło się posiedzenie sprawozdawczo-wyborcze Rady Krajowej Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej.

W wyniku przeprowadzonych na tym posiedzeniu wyborów, wybrano nowe władze Federacji na kadencję 2008 – 2012 w następującym składzie:

ZARZĄD GŁÓWNY

Prezes: Ewa Mankiewicz-Cudny

Wiceprezesa: Janusz Dyduch, Stefan Góralczyk, Marian Jerzy Nasiadko, Tadeusz Pawłowski, Józef Sz. Suchy

Sekretarz Generalny: Jerzy Gumiński

Główna Komisja Rewizyjna: Edward Ludera

Ponadto Rada Krajowa w uznaniu działań na rzecz rozwoju Federacji nadała ustępującemu Prezesowi Wojciechowi Ratyńskiemu godność Honorowego Prezesa NOT.

KIERUNKI PROGRAMOWE NA KADENCJĘ 2008-2012

Na posiedzeniu w dniu 2 lutego 2009 r. Rada Krajowa przyjęła następujące kierunki działania:

- I. Misja. Naczelna Organizacja Techniczna jako wspólnota stowarzyszeń naukowo-technicznych reprezentuje społeczność techniczną, integruje polskich techników i inżynierów, działa na rzecz wzmocnienia roli środowiska technicznego jako współtwórcy postępu cywilizacyjnego i rozwoju.
- II. Inżynier, jego rola w państwie i społeczeństwie
- III. Działania na rzecz cywilizacyjnego rozwoju Polski i Unii Europejskiej
- IV. FSNT – NOT na arenie zagranicznej
- V. Federacja i jej funkcjonowanie

Tadeusz Kurcyk

Ewa Mańkiewicz-Cudny – Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Prezes Towarzystwa Kultury Technicznej, Redaktor Naczelna „Przeglądu Technicznego”. Absolwentka Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka ponad 200 artykułów poświęconych innowacyjności, twórczości technicznej, promujących polską myśl techniczną i wybitnych twórców techniki w ujęciu historycznym, i zdobywających współcześnie laury na wystawach światowych i targach innowacyjności. Pomysłodawczyni i już od 15 lat organizatorka Plebiscytu Czytelników „Przeglądu Technicznego” o tytuł Złotego Inżyniera. Tytuły Srebrnych i Złotych Inżynierów odebrało już 180 twórców. FSNT NOT jest największą techniczną organizacją pozarządową, reprezentującą 37 stowarzyszeń naukowo – technicznych, zrzeszających łącznie ponad 115 tysięcy inżynierów i techników

DZIAŁALNOŚĆ SEKCJI CHŁODNICTWA I KLIMATYZACJI ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO SIMP W LATACH 2007 – 2009

dr inż. Artur Rusowicz, pracownik ITC PW

Rok 2007

W dniu 26 listopada 2007 roku w Instytucie Techniki Ciepłej Politechniki Warszawskiej odbyło się spotkanie członków i sympatyków Sekcji Chłodnictwa i Klimatyzacji SIMP Regionu Mazowieckiego. Celem spotkania było reaktywowanie działalności Sekcji Chłodnictwa i Klimatyzacji SIMP Oddziału w Warszawie. W spotkaniu uczestniczyło 14 członków SIMP oraz 10 osób zainteresowanych przystąpieniem do Sekcji. W ramach spotkania:

- mgr Marek Wawryniuk z *Termo-Schiessl Polska* wygłosił referat na temat „Certyfikacja personelu i firm z branży chłodniczej i klimatyzacyjnej w świetle nowych regulacji prawnych Unii Europejskiej”;
- Prezes Zarządu Krajowego Sekcji Chłodnictwa i Klimatyzacji SIMP dr inż. Bolesław Gaziński przedstawił aktualny stan Sekcji w kraju oraz omówił plany organizacyjne;
- dokonano wyboru Zarządu Sekcji Chłodnictwa i Klimatyzacji SIMP oddziału w Warszawie. Wybrani do Zarządu zostali:
- mgr inż. Jerzy Libner (13 głosów za, o przeciw, o wstrzymujących się);
- mgr inż. Wiesław Pronobis (13 głosów za, o przeciw, o wstrzymujących się);
- dr inż. Artur Rusowicz (13 głosów za, o przeciw, o wstrzymujących się);
- mgr inż. Bogdan Sułkowski (13 głosów za, o przeciw, o wstrzymujących się).

Po wyborach nowy Zarząd ustalił termin spotkania w celu omówienia swej przyszłej działalności w ramach Sekcji Chłodnictwa i Klimatyzacji na rok 2008.

Rok 2008

24.01.2008 odbyło się spotkanie Zarządu Sekcji Chłodnictwa i Klimatyzacji SIMP Oddziału w Warszawie. W spotkaniu uczestniczyli: mgr inż. Jerzy Libner; mgr inż. Wiesław Pronobis; dr inż. Artur Rusowicz; mgr inż. Bogdan Sułkowski.

W ramach spotkania Zarząd spośród swoich członków wybrał:

Prezesa: dr inż. Artura Rusowicza,
Wiceprezesa: mgr inż. Wiesława Pronobisa,
Sekretarza: mgr inż. Bogdana Sułkowskiego,
Członka Zarządu: mgr inż. Jerzego Libnera
Omówiono ponadto plany organizacyjne działań Sekcji w 2008 roku polegające na:

- organizowaniu spotkań oraz propagowaniu wiedzy i kultury technicznej branży chłodniczej i klimatyzacyjnej;
- kontaktach doświadczonych i młodych „chłodników”;
- popularyzowaniu twórców techniki;
- pozyskiwaniu nowych członków Sekcji.

W 2008 roku członkowie Sekcji brali udział w imprezach branżowych:

18-19 marca 2008 Targi Salon Klimatyzacja w hotelu GROMADA w Warszawie

15-17 październik 2008 - Międzynarodowa Konferencja „XL Dni Chłodnictwa” pod auspicjami MICH i SIMP w Poznaniu

26 listopada 2008 w VII Ogólnopolskiej Konferencji Technicznej „Chłodnictwo i Klimatyzacja w Polsce - NOWE TRENDY ROZWOJU” w Warszawie

Udział członków Sekcji w prowadzeniu szkoleń

10 października 2008 ODOK SIMP Warszawa Seminarium szkoleniowe na temat: „Systemy wentylacji i klimatyzacji oraz techniczne systemy zabezpieczeń przeciwpożarowych w szpitalach” – mgr inż. Wiesław Pronobis, dr inż. Artur Rusowicz

Cykliczne szkolenia dotyczące substancji kontrolowanych realizowanych przez ODOK SIMP Warszawa, ITC PW, Atmoterm SA – prof. Zbysław Pluta, dr inż. Adam Ruciński, dr inż. Artur Rusowicz, dr inż. Maciej Jaworski, mgr inż. Andrzej Grzebielec, mgr inż. Wiesław Pronobis

Członkowie Sekcji brali udział w wielu innych imprezach jak:

Udział w pracach Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa w Paryżu – dr inż. Artur Rusowicz (członek z wyboru do Sekcji E1), mgr inż. Andrzej Grzebielec

Udział w spotkaniach nad nową legislacją dotyczącą substancji kontrolowanych i f-gazów w ramach Branżowego Porozumienia Chłodniczego w Warszawie (18.03.2008; 3.04.2008)

18 grudnia 2008 odbyło się spotkanie członków Sekcji Chłodziactwa i Klimatyzacji SIMP Oddziału w Warszawie wspólnie ze Studenckim Kołem Naukowym Chłodziaków na Wydz. MEiL Politechniki Warszawskiej. W czasie spotkania omawiano:

- jubileuszowe „XL Dni Chłodziactwa” oraz 100-lecie Międzynarodowego Instytutu Chłodziactwa;
- prace legislacyjne dotyczące substancji kontrolowanych i f-gazów;
- współpracę Sekcji z Kołem Studenckim Chłodziaków;
- wręczono legitymację 4 nowym członkom SIMP
- złożono życzenia noworoczne

Rok 2009

- 2.03.2009 prezentacja mgr inż. P.Weroński (z firmy Trane): Systemy Klimatyzacyjne w ramach spotkania Sekcji
- 18-19.03.2009 udział członków Sekcji w Salonie Klimatyzacja 2009 w Warszawie
- 27.04.2009 wycieczka techniczna do fabryki Danfoss w Grodzisku Maz.
- 2.12.2009 szkolenie z wykorzystaniem urządzeń pomiarowych w chłodziactwie i klimatyzacji KIMO

Łomianki – 14 osób

- 8-11.12.2009 udział członków Sekcji w Konferencji Problemy Badawcze Energetyki Ciepłej w Warszawie
- 17.12.2009 Spotkanie Sekcji Chłodziactwa i Klimatyzacji Oddziału Warszawa

Ponadto członkowie Sekcji brali udział w konferencjach:

- International Conference on Compressors and Coolants, Compressors 2009, Paparnicka 30.9-2.10.2009 Słowacja
- Międzynarodowy Kongres Ochrony Środowiska w Chłodziactwie, Klimatyzacji i Technice Pomp Ciepła PRO-CLIMATE 2009 - Poznań 14-15 września.
- Dni Chłodziactwa Poznań 18-19.11.2009
- VIII Ogólnopolska Konferencja Techniczna - Chłodziactwo i Klimatyzacja w Polsce- nowe trendy rozwoju – 1.12.2009 Warszawa
- Problemy Badawcze Energetyki Ciepłej – Warszawa 8-11.12.2009

Artur Rusowicz

Prezes Sekcji Chłodziactwa i Klimatyzacji OW SIMP

PROFESOR JAN KACZMAREK WYRÓŻNIONY ODZNAKĄ DIAMENTOWĄ NOT

Prof. dr hab. inż. Jan Marian Kaczmarek za wybitne zasługi na rzecz rozwoju Federacji Stowarzyszeń Naukowo – Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej został wyróżniony Diamentową Odznaką Honorową NOT nr 1.

Profesor Jan Kaczmarek jest znanym i cenionym nie tylko w Polsce, ale również zagranicą uczonym, dydaktykiem i andragogiem, inżynierem-mechanikiem, innowatorem nauki i techniki oraz społecznikiem.

Pełnił wszystkie organizacyjne funkcje w SIMP, między innymi pełnił funkcję Prezesa ZG SIMP przez dwie kadencje, w latach 1980 - 1987. Został wyróżniony przez Walny Zjazd Delegatów SIMP najwyższą godnością jako Prezes Honorowy SIMP. Jest autorem „Zasad Programowych SIMP”

Piastował również wiele stanowisk w Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT między innymi: trzykrotnie pełnił funkcje przewodniczącego Wojewódzkiej Rady NOT w Krakowie; członka Rady Głównej NOT w latach 1972-1990, jej wiceprzewodniczącego w latach 1973-1974 i przewodniczącego Rady Głównej NOT w latach 1975-1979 oraz prezesa NOT przez dwie kadencje od 1984 do 1990 roku. Jest Honorowym Prezesem NOT.

W dniu 27.02.2009 r. na XV spotkaniu na zakończenie konkursu Przeglądu Technicznego odbyło się uroczyste wręczenie statuetek Złotego Inżyniera laureatom konkursu oraz Diamentowej Odznaki NOT prof. Janowi Kaczmarkowi przez Panią Prezes NOT – Ewę Mańkiewicz – Cudny.

Tadeusz Kurcyk

DZIAŁALNOŚĆ KOŁA SENIORÓW ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO SIMP W LATACH 2004-2009

Prezes Koła Seniorów OW SIMP
płk mgr inż. Jan Łakomy

W latach 2004-2007 posiedzenia Zarządu Koła odbywały się 7 razy rocznie, zebrania ogólne Koła odbywały się 6 razy rocznie. W latach 2008-2009 posiedzenia Zarządu Koła odbywał się 5 razy rocznie, zebrania ogólne Koła odbywały się 4 razy rocznie.

Na posiedzeniach Zarządu Koła rozpatrywano wszystkie sprawy bieżące Koła i członków oraz omawiano przygotowanie zebrań ogólnych z odpowiednimi referatami. Poniżej przedstawiono referaty opracowane przez autorów i prelegentów, którzy je wygłaszali:

Dnia 10.02.2004 r. Stowarzyszenia Naukowo – Techniczne NOT ich rola w rozwoju społecznego ruchu naukowo-technicznego w Polsce – część I.

Dnia 13.04.2004 r. Stowarzyszenia Naukowo – Techniczne NOT ich rola w rozwoju społecznego ruchu naukowo-technicznego w Polsce część II.

Cały referat został opracowany przez dr inż. Andrzeja Paszkiewicza z FSNT NOT – obie prelekcje przygotował i wygłosił Prezes Koła Seniorów Jan Łakomy.

Na zebraniach ogólnych członków Koła Seniorów w dniach 08.06.2004 r., 14.06.2005 r., 13.06.2006 r., 12.06.2007 r., 10.06.2008 r., 9.06.2009 r. Prezes Koła Seniorów Jan Łakomy jako Przewodniczący Komisji Seniorów przy ZG SIMP przedstawił opracowane sprawozdania z Plenarnych Posiedzeń Komisji Seniorów ZG SIMP za lata 2003-2008.

Dnia 5.10.2004 r. Referat pod tytułem „Emerytury” opracowany przez Jana Henryka Piotrowskiego dla komisji FSNT NOT wygłosił Prezes Koła Seniorów Jan Łakomy.

Na zebraniach ogólnych członków Koła Seniorów w dniach: 14.12.2004 r., 13.12.2005 r., 12.12.2006 r., 11.12.2007 r., 09.12.2008 r., obchodzono „Dzień Seniora”, na którym podsumowywano działalność roczną oraz wręczano odznaki honorowe SIMP i dyplomy jubileuszowe z udziałem zaproszonych gości.

Dnia 8.02.2005 r. referat „Wybrane techniki uzbrojenia w polskich konspiracyjnych zbrojowniach w latach 1939 – 1945” opracowany przez gen. prof. dr hab. inż. Jerzego Modrzewskiego – wybrał odpowiedni materiał i wygłosił Prezes Koła Seniorów Jan Łakomy.

Dnia 12.04.2005 r. referat „Ochrona polskiego dziedzictwa przemysłowego” opracował dr inż. Andrzej Paszkiewicz wygłosił Prezes Koła Jan Łakomy.

Dnia 11.10.2005 r. Referat „Polacy na frontach II Wojny Światowej” który opracował płk dr Piotr Pokinko, wygłosił Prezes Koła Jan Łakomy.

Dnia 21.02.2006 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo – wyborcze. Wybrano nowy Zarząd, którego Prezesem został ponownie płk mgr inż. Jan Łakomy.

Dnia 11.04.2006 r. referat „Z historii zrzeszania się polskich inżynierów i techników” który opracował dr inż. Andrzej Paszkiewicz, wygłosił Prezes Koła Jan Łakomy.

Dnia 13.10.2006 r. referat „100 lat Warszawskiego Domu Technika i 60 lat Naczelnej Organizacji Technicznej” który opracował dr inż. Andrzej Paszkiewicz, wygłosił Prezes Koła Jan Łakomy.

Dnia 12.02.2007 r. referat „Zagadnienia jakości eksploatacji szyn” opracował i wygłosił dr inż. Zdzisław Świdzki.

Dnia 17.04.2007 r. referat „Pękanie zmęczeniowe kół bezobrotowych” opracował i wygłosił dr inż. Zdzisław Świdzki.

Dnia 14.10.2007 r. referat „Albert Einstein jego życie i twórca teorii względności” opracował i wygłosił Prezes Koła seniorów Jan Łakomy.

Dnia 11.03.2008 r. referat „Kształtowanie zieleni w miastach” opracowany przez dr inż. Halinę Szczepańską wygłosił Prezes Koła Seniorów Jan Łakomy.

Dnia 14.10.2008 r. referat „Działalność Głównej Komisji Seniorów i historia ruchu stowarzyszeniowego FSNT – NOT”, opracowany przez dr inż. Andrzeja Paszkiewicza został przedstawiony przez Prezesa Koła Seniorów, kolegę Jana Łakomego.

Dnia 10.2009 r. Kolega Jan Łakomy przedstawił na zebraniu gabloty i tablice w Warszawskim Domu Technika NOT w Warszawie przy ul. Czackiego 3/5, opracowane przez mgr inż. Zdzisława Jabłońskiego z FSNT NOT.

Dnia 13.10.2009 r. opracowano i wykonano Kronikę Koła Seniorów Oddziału Warszawskiego SIMP.

Prezes Koła Seniorów OW SIMP,
Jan Łakomy

ŚWIĘTO UZBROJENIOWCÓW

Minister Obrony Narodowej ustanowił 13 listopada „Dniem Uzbrojeniowca”. Z tej okazji, w dniu 17 listopada 2009 r. w Bydgoszczy odbyło się pierwsze uroczyste spotkanie uzbrojeniowców, którzy pracowali lub pracują w tej formacji Sił Zbrojnych RP. W spotkaniu tym uczestniczyli wybitni fachowcy z dziedziny uzbrojenia klasycznego, raketowego i materiałów wybuchowych.

Sekcja Techniki Uzbrojenia Oddziału Warszawskiego SIMP z radością przyjęła ustanowienie „Dnia Uzbrojeniowca”, gdyż będzie to okazja przynajmniej raz w roku do podsumowania osiągnięć konstrukcyjnych, badawczych i handlowych. Polska ma duże osiągnięcia w dziedzinie tworzenia systemów uzbrojenia, poczynając od dnia odzyskania niepodległości w 1918r. Mamy nadzieję, że „Dzień Uzbrojeniowca” pozytywnie wpłynie na rozwój technik uzbrojenia i przyczyni się do prawidłowej eksploatacji istniejącego sprzętu uzbrojenia na wyposażeniu naszych sił zbrojnych.

W związku z tym, że w 2010 r. kończy się kadencja władz SIMP, chcemy przedstawić działalność naszej Sekcji za lata 2006–2009. Główny wysiłek Sekcji był ukierunkowany na realizację spotkań podczas których członkowie Sekcji byli zapoznawani z osiągnięciami technicznymi w zakresie uzbrojenia i materiałów wybuchowych. Organizowaliśmy również spotkania, na

które zapraszano przedstawicieli z Sekcji Techniki Uzbrojenia przy Zarządzie Głównym SIMP, na czele z prof. dr hab. inż. Janem Figurskim. Spotkania te integrowały nasze środowisko i przyczyniły się do zacieśnienia współpracy z Sekcją przy ZG SIMP. Zorganizowaliśmy też kilka zebrań na których omawiono m.in. problemy dotyczące utylizacji materiałów wybuchowych i amunicji, prowadzenie walki z terroryzmem przy wykorzystaniu nanotechnologii, a także zapoznano się z przebiegiem konferencji na temat modernizacji Marynarki Wojennej RP. Konferencja ta odbyła się w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni w 2009r. Członkowie Sekcji uczestniczyli także w konferencjach naukowych oraz w pokazach sprzętu wojskowego i różnych rodzajów broni. Byli uczestnikami pokazu sprzętu wojskowego i uzbrojenia na targach w Kielcach.

Sekcja Techniki Uzbrojenia stanowi kolektyw o dużym potencjale intelektualnym, gdyż jej członkami są również profesorowie i doktorzy nauk technicznych. Chcemy wykorzystać ten potencjał na rzecz usprawnienia naszej działalności stowarzyszeniowej. Przewidujemy, że Sekcja Techniki Uzbrojenia będzie się rozwijać w nadchodzących latach, a nasi członkowie będą aktywnie uczestniczyć w realizacji powinności statutowych.

Edmund Misterski

DZIAŁALNOŚĆ KOŁA TERENOWEGO ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO SIMP W LATACH 2004 -2009

Koło Terenowe OW SIMP zostało założone 12 marca 1972 roku. Jego pierwszym Prezesem był Kolega Jerzy Pytkowski. Od marca 2002 roku funkcję Prezesa pełni Kolega Tadeusz TUREK.

Zrealizowane zadania: w kadencji 2002-2006-2009 zorganizowano 62 spotkania-prelekcje z ciekawymi przedstawicielami świata polityki, kultury, mediów i medycyny. Byli to, między innymi:

Premierzy: Waldemar PAWLAK, Leszek MILLER,

Wicepremierzy: Jarosław KALINOWSKI, Marek POL, Jerzy WOŹNIAK

Ministrowie: Jacek PIECHOTA, Danuta WANIEK, Jerzy JASKIERNIA, Jan PARYS, Marek SAWICKI,

Marszałek Sejmu: prof. Tomasz NAŁĘCZ

Prezydent Warszawy: Wojciech PISKORSKI i Wojciech KOZAK, Wiceprezydent Warszawy: Michał URBAŃSKI, oraz wielokrotnie: prof. dr med. Franciszek WALCZAK - Kierownik Kliniki Zaburzeń Rytmu Serca STOCER w Aninie, prof. Jerzy SUŁEK z Fundacji Polsko-Niemieckie Pojednanie, Wanda WARAKOMSKA z TVP, Tomasz HYPKI – ekspert lotniczy, dr hab. Paweł SOROKA – koordynator PLP i wielu innych.

*mgr inż. Tadeusz Turek,
Prezes KT Oddziału Warszawskiego*

TADEUSZ SOŁTYK – SPOJRZENIE PRZEZ OKNO SVOJEJ PRZYSZŁOŚCI

Profesor Tadeusz Sołtyk, wybitny konstruktor polskich samolotów urodził się 30 sierpnia 1909 roku w Radomiu. Z okazji 100-lecia urodzin Profesora, w dniu 10 września 2009 r. odbyła się w Instytucie Lotnictwa sesja naukowa. Obrady poprzedziło złożenie wieńców na płycie grobu Profesora na cmentarzu powązkowskim w asyście wojskowej i pocztów sztandarowych Instytutu Lotnictwa i Stowarzyszenia Inżynierów i Mechaników Polskich. Odbyła się Msza Święta w kościele Matki Bożej Loretańskiej na Okęciu, po której w kaplicy kościelnej odsłonięto i poświęcono tablicę pamiątkową ku czci Profesora. Następnie, w Instytucie Lotnictwa odsłonięto zrekonstruowany egzemplarz samolotu TS-8 Bies. Ponadto Instytut Lotnictwa przedstawił świeżo wydaną w ramach Biblioteki Historycznej książkę, zatytułowaną: „Tadeusz Sołtyk – wizjoner i twórca polskich samolotów”. Obrady sesji odbywały się w sali konferencyjnej im. Tadeusza Sołtyka, w trakcie których wystąpili: dr inż. Witold Wiśniowski z referatem – „Tadeusz Sołtyk – wielki twórca polskiego lotnictwa”, mgr inż. Tadeusz Kurczyk, z referatem – „Działalność Tadeusza Sołtyka w Instytucie Lotnictwa”, ppłk dr inż. Andrzej Żyłuk z referatem – „Tadeusz Sołtyk, a współczesne lotnictwo polskie” oraz wspomnienia o Profesorze przedstawiali zaproszeni goście.

AUTORYTET PROFESORA

Największym autorytetem Profesora Tadeusza Sołtyka był Jego ojciec, Stefan Sołtyk (1880-1945), który odznaczał się nadzwyczajnym dynamizmem i pasją do nauki. Zapał do wiedzy, nauki i postępu odziedziczył po ojcu jako jego duchowy spadkobierca. Ojciec był czołową postacią miasta Radomia i okolicy. Był dyrektorem szkoły i profesorem matematyki, a ponadto posłem na Sejm w II RP w pierwszej (1919) i drugiej (1922) kadencji oraz senatorem II RP w trzeciej (1930 – 1935) kadencji. Za działalność patriotyczną został aresztowany przez Niemców i osadzony w obozie koncentracyjnym. W obozie zmarł z wycieńczenia i został pochowany w mogile zbiorowej.

DROGA DO LOTNICTWA

Młody Tadeusz Sołtyk był wszechstronnie uzdolniony. W Gimnazjum im. T. Chałubińskiego w Radomiu asystował profesorom przy przygotowywaniu doświadczeń na lekcje z chemii i fizyki. Maturę zdał w 1927 r. Do ostatniej chwili nie był zdecydowany jakie wybrać studia na Politechnice Warszawskiej: na Wydziale Chemii czy na Wydziale Elektrotechniki. W końcu zdecydował się na modną wówczas elektrotechnikę. Spoglądając przez okno z budynku Nowej Kieślarni, w której miał zajęcia zobaczył naprzeciwko budowę samolotu RWD, co wzbudziło w nim podziw i nowe zainteresowanie lotnictwem, które stało się później jego pasją. Po pierwszym semestrze przeniósł

się do Sekcji Lotniczej na Wydziale Mechanicznym Politechniki Warszawskiej, którą ukończył w 1934 r. Po studiach postanowił zostać konstruktorem samolotów.

ISTOTA KONSTRUOWANIA

Dawno temu, na moje zaproszenie Profesor Tadeusz Sołtyk wygłosił cykl wykładów w Warszawskim Domu Techniki Naczelnej Organizacji Technicznej. Pierwszy wykład odbył się 3 listopada 1987 r., na którym mówił o warsztacie pracy inżyniera konstruktora i o tym jak powinno przebiegać przygotowanie (kształcenie) inżyniera zdolnego do projektowania.

Najbardziej utkwiła mi w pamięci teza, że: proporcja wiedzy praktycznej do teoretycznej u inżyniera konstruktora powinna być taka jak ilość spożywanego codziennie razowego chleba do spożywanego na deser po obiedzie ciastka.

Również na moje zaproszenie, w dniu 27 października 1998 r. prof. dr hab. inż. Zbigniew Osiński wygłosił wykład w Warszawskim Domu Techniki, zatytułowany: „Konstruowanie to sztuka, nauka czy rzemiosło?”

Według definicji encyklopedycznej – konstruowanie jest opracowywaniem projektów technicznych różnych urządzeń, maszyn (w tym samolotów), budowli itp. Prof. Z. Osiński ponadto dowodził, że konstruowanie ma ścisły związek ze sztuką, nauką i rzemiosłem. Konstruowanie to tworzenie w umyśle twórcy abstrakcyjnego obrazu pewnego dzieła materialnego, na przykład samolotu. Właśnie to tworzenie przez twórcę abstrakcji jest cechą twórczości artystycznej – sztuki, i dlatego właśnie u podstaw konstruowania leży pierwiastek sztuki. Oczywiście nie każda nowo powstająca abstrakcja może być uważana za sztukę. Przede wszystkim powinna mieć ona cechy nowości, być dziełem jakiego jeszcze nie było. Następnie dzieło to powinno robić wrażenie na obserwatorze. Te nieodzowne w twórczości cechy pojawiają się także w procesie konstruowania. Nowy oryginalny twór techniczny może dostarczyć wrażeń artystycznych porównywalnych z odbiorem dzieł sztuki. Oczywisty związek nauki z konstruowaniem jest jasno widoczny. Wiadomo, że każdy twór materialny realizujący zadane funkcje zachowuje się zgodnie z prawami natury, prawami które opisuje nauka. Współzależność nauki i konstruowania jest sprzężona. Czasem opis naukowy wyprzedza konstrukcję. Nauka prezentuje swoje prawa i modele rzeczywistości, które nie istnieją, po czym następuje ich materialna realizacja w procesie realizacji konstrukcji. Bywa tak, że konstrukcja wyprzedza opis naukowy. Powstaje dzięki intuicji konstruktora wspartej doświadczeniem i praktyką. Dopiero istniejący twór techniczny brany jest na warsztat naukowy i nierzadko przyczynia się do rozwoju, a nawet jest impulsem powstania nowych dyscyplin nauki. Rzemieślniczy pierwiastek w konstruowaniu, wynika stąd, że żaden

twórca nie może działać w próżni i tworzyć wszystko od nowa. Musi znać podstawowe elementy zawodu. Należy do nich wiedza o istniejących i sprawdzonych rozwiązaniach o możliwościach wytwórczych jakimi dysponuje przy realizacji zadań, o materiałach, które można stosować i o ich właściwościach. Musi też mieć naukowe podstawy umożliwiające realizację zadań stawianych zapotrzebowaniom rynkowym, itp. Ten pierwiastek rzemieślniczy jest często dominujący w działalności konstruowania. Powstają wtedy powielone ze starych wzorców twory zwykle znacznie udoskonalone. Powstanie nowych znacząco różnych od poprzednich konstrukcji jest zwykle dziełem uzdolnionych konstruktorów, w których działalności łączą się elementy: sztuki, nauki i rzemiosła.

PIERWSZE DOŚWIADCZENIA KONSTRUKTORSKIE

W wieku 26 lat, 1 września 1935 r. Tadeusz Sołtyk podjął **swoją** pierwszą pracę u inżyniera Stanisława Praussa w Państwowych Zakładach Lotniczych w Warszawie-Paluchu, na stanowisku konstruktora, a po niedługim czasie również na stanowisku zastępcy kierownika. W początkowym okresie pracował przy projektowaniu samolotu PZL-43, a następnie samolotu liniowego P – 46 Sum.

LOTNICZE WARSZTATY DOŚWIADCZALNE

Prof. dr hab. inż. Jan Kaczmarek w recenzji do książki Tadeusza Kurcyka o prof. Tadeuszu Sołtyku napisał za co powinniśmy być mu wdzięczni: „Za to, że w myśl dewizy inżynierskiej TU i TERAZ, a nie gdzieś i kiedyś, gdy ledwo zakończyły się działania wojenne, podążył do Łodzi, gdzie w skromnych warunkach Lotniczych Warsztatów Doświadczalnych zgromadził grupę lotniczych polskich patriotów, by rozpocząć chlubne projektowanie i budowę kolejnych nowych prototypów i budowy serii samolotów”. W wieku 36 lat, w marcu 1945 r. inż. Tadeusz Sołtyk został skierowany przez Departament Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Poczty i Telegrafów do Łodzi w celu zorganizowania Lotniczych Warsztatów Doświadczalnych. Otrzymał nominację na stanowisko głównego konstruktora, a po trzech latach został ich dyrektorem.

Pod jego kierunkiem, kilkunastu konstruktorów i kilkudziesięciu techników i robotników stworzyło sześć typów samolotów w 13 odmianach.

Były to:

- samolot Szpak - 4 miejscowy,
- samolot Żak – aeroklubowy,
- samolot Junak – wojskowy,
- samolot Zuch – akrobacyjny,
- samolot Żuraw – łącznikowy,
- samolot Miś – 10-cio osobowy

Zespół LWD był doskonale zgrany, wyszkolony, mógł rozwiązywać co raz trudniejsze zadania, walczyć o sukcesy światowe, własną produkcję i eksport. W tym stanie biuro zostało przez władze nadrzędne rozwiązane, a Tadeusz Sołtyk został przeniesiony w październiku 1950 roku do zakładów WSK Warszawa – Okęcie.

PRACA W INSYTUCIE LOTNICTWA

Za namową przyszłego zleceniodawcy, przedstawiciela Dowództwa Wojsk Lotniczych, mając 42 lata, w dniu 21 lipca 1951 r. zatrudnił się w Instytucie Lotnictwa w Warszawie, na stanowisko głównego konstruktora Płatowcowego Biura Konstrukcyjnego.

Na początku zaprojektował kolejny samolot szkolny – Junak-3 z podwoziem trójkółowym, z silnikiem M-11 FR o mocy 118 kW (160 KM), w sumie był on wyprodukowany w liczbie 146 sztuk. Następnie opracował sanitarną wersję samolotu CSS-13, noszącą oznaczenie S-13. Potem przystąpił do projektu i budowy nowoczesnego, całkowicie metalowego samolotu szkolno-treningowego TS-8 Bies z silnikiem gwiazdowym WN-3 o mocy 245 kW (320 KM), wyprodukowany w sumie w liczbie 242 egzemplarzy, zaś w 1956 roku rozpoczął opracowywanie dokumentacji pierwszego polskiego odrzutowego samolotu szkolno – treningowego TS-11 Iskra.

PRACA W OŚRODKU KONSTRUKCJI LOTNICZYCH WSK WARSZAWA-OKĘCIE

Z powodu lepszych możliwości wykonawczych, wiążących się z wykonawstwem następnych zleceń, został ponownie – wraz z całym zespołem – przeniesiony w dniu 1 grudnia 1957 r. do Ośrodka Konstrukcji Lotniczych WSK Warszawa-Okęcie, na stanowisko głównego konstruktora i kierownika Biura Płatowcowego liczącego 60 osób. Kontynuował tu rozpoczęte w Instytucie Lotnictwa projektowanie dla potrzeb wojska pierwszego polskiego samolotu szkolno-treningowego TS-11 Iskra o napędzie odrzutowym z silnikiem SO-1 o ciągu 9,8 kN (999,4 kG). Zbudowano go w pięciu wersjach w ilości 450 sztuk.

W 1964 r. doc. Tadeusz Sołtyk otrzymał zamówienie na opracowanie projektu naddźwiękowego szkolno-treningowego samolotu TS-16 Grot. Wykonał jego projekt wstępny oraz makietę całego samolotu, w skali 1:1. W zaawansowanej fazie prac nad projektem konstrukcyjnym, w wyniku prowadzonej przez ówczesne władze polityki, zamówienie zostało wycofane.

Na przełomie lat 1964/1965 odbyła się likwidacja Ośrodka Konstrukcji Lotniczych jako samodzielnej jednostki. Następnie Minister Przemysłu Maszynowego dnia 27 lutego 1970 r. określił zakres i terminy zakończenia produkcji lotniczej i uruchomienia produkcji narzędzi. W takiej sytuacji doc. inż. Tadeusz Sołtyk, w wieku 57 lat, dnia 1 marca 1967 r. przeszedł do pracy w Przemysłowym Instytucie Automatyki i Pomiarów na stanowisko kierownika Zespołu Problemowego i konstruktora urządzeń automatyki. Projektował i wykonywał tam automatykę dla wojskowych kutrów torpedowych. Na emeryturę przeszedł w 1992 r.

WSPÓŁPRACA Z INSTYTUTEM LOTNICTWA

Wszelkie próby związane z homologacją samolotów musiały być wykonywane w Instytucie Lotnictwa. Homologacja to ustalenie osiągnięć i niektórych innych parametrów statku powietrznego (np. dopuszczalnego

ciężaru, udźwigu) w odniesieniu do atmosfery wzorcowej oraz określenie warunków eksploatacji przez wyznaczony i powołany do tego urząd – w Polsce Instytut Lotnictwa w Warszawie oraz Inspektorat Kontroli Cywilnych Statków Powietrznych.

Współpraca ta obejmowała następujące próby i badania samolotów:

Rok 1946 - Homologacja samolotu Szpak 1 – pierwszego polskiego samolotu skonstruowanego i zbudowanego po wojnie,

Rok 1948 - Próby homologacyjne samolotów Żak i Szpak 4

Rok 1948 - Próby homologacyjne samolotu Junak-1

Rok 1950 - Homologacja samolotu Junak-2

Rok 1951 - Homologacja dwu silnikowego samolotu Miś,

Rok 1952 - Próby seryjne samolotów Junak-2 – z przeznaczeniem dla szkolenia pilotów

Rok 1953 - Oblatanie i próby samolotu Junak-3 (z przednim kółkiem)

Rok 1955 - Oblot i próby prototypu samolotu tłokowego szkolno – treningowego TS-8 Bies,

Rok 1956 - Pobicie międzynarodowego rekordu wysokości na samolocie TS-8 Bies, dnia 29.12.1956 r. wysokość 7084 m.

Rok 1957 - Ustanowienie międzynarodowego rekordu odległości na samolocie TS-8 Bies, dnia 4.05.1957 r. odległość 2884,5 km.

Rok 1957 – Ustanowienie międzynarodowego rekordu prędkości na samolocie TS-8 Bies, dnia 30.05.1957 r. 320.367 km/godz.

Rok 1957 - Przelot samolotu TS-8 Bies do Paryża i udział w Międzynarodowym Salonie Lotniczym,

Rok 1959 – Badania aerodynamiczne modelu samolotu TS-11 Iskra

Rok 1960 – Oblot i początek prób prototypu samolotu odrzutowego TS-11 Iskra

Rok 1961 – Współpraca przy próbach homologacyjnych samolotu odrzutowego TS-11 Iskra

Rok 1964 – Próby seryjnych samolotów odrzutowych TS-11 Iskra, - pobicie czterech międzynarodowych rekordów na samolocie odrzutowym TS-11 Iskra

Rok 1965 – Badanie silnika turbodrzutowego SO-1 na latającej hamowni i na samolocie TS-11 Iskra

Rok 1966 – Oblot pierwszego seryjnego odrzutowego samolotu TS-11 Iskra z silnikiem SO-1,

Rok 1967 – Doświadczalna eksploatacja samolotu TS-11 Iskra z silnikiem SO-1,

Rok 1970 – Wszechstronne próby samolotu TS-11 Iskra na okoliczność korkociągu.

Rok 1995 – Wydanie książki „Amatorskie konstruowanie samolotów”, rozpoczynającej serię **książek** Biblioteki Naukowej Instytutu Lotnictwa.

RADOŚCI I PRZYKROŚCI

Profesor Tadeusz Sołtyk był osobą bardzo wrażliwą i przeżywał zarówno chwile radosne jak również przykre dla Niego, których w Jego życiu było немало. Pewnego razu Pan Profesor zwierzył się, że w PRL-u nie

dbano o tradycję, czyli rozwój kadry technicznej, ani o ciągłość i doskonalenie zdobytych doświadczeń technicznych, które w konsekwencji wpływają na jakość wyrobu z czym zetknął się osobiście i nie mógł się z tym pogodzić. Zaczynał zawsze niemal od zera, wznosił się na szczyty, za co otrzymywał order i spadał na ziemię będąc zawieszany w czynnościach, gdyż nie podejmowano decyzji o kontynuacji pracy nad tematem, a nawet likwidowano jednostkę organizacyjną zajmującą się tym tematem. Tak było w przypadku Lotniczych Warsztatów Doświadczalnych w Łodzi, tak było w Ośrodku Konstrukcji Lotniczych Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Warszawie i tak samo było w Przemysłowym Instytucie Automatyki Pomiarów w Warszawie, a szkoda.

GABINET PRACY W DOMU

Profesor Tadeusz Sołtyk mieszkał na czwartym piętrze w domu bez windy typowym bloku z kilkoma bramami ciągnącym się wzdłuż ulicy Nowolipki naprzeciwko kościoła gotyckiego, którego dzwony regularnie odmierzają czas i wprawiały w zadumę. Twórca monumentalnych dzieł, który wszedł do panteonu polskiej nauki i techniki lotniczej dobrze znał realia życia codziennego.

PATRIOTA I CZŁOWIEK WIERZĄCY

Z racji ukończenia pilotażu w Szkole Podchorążych Rezerwy Lotnictwa w Dęblinie w 1935 r., plut. pil. podchorąży Tadeusz Sołtyk miał przydział do 1 Pułku Lotnictwa Myśliwskiego w Warszawie. Już w pierwszych dniach września 1939 r., kiedy rozgorzała wojna po napaści Niemców na Polskę młody inżynier Tadeusz Sołtyk w wieku 30 lat został zmobilizowany przez macierzysty 1 Pułk Lotnictwa Myśliwskiego w Warszawie, który ewakuował się w kierunku wschodnich obszarów Polski. W pewnym momencie plut. pil. podchorąży Tadeusz Sołtyk podjął decyzję o zawróceniu z drogi, która prowadziła do Zaleszczyk i stanął do walki z wrogiem pod Kockiem, gdzie 4 października 1939 r. stoczył walkę, z której wyszedł z postrzelanym płaszczem w kilku miejscach. Swoje ocalenie zawdzięczał Najświętszej Maryi Pannie. Wzięty do niewoli, zbiegł z niej w Radomiu, gdzie zatrzymał się transport wiozący jeńców do obozu w Niemczech.

UZNANIE

Prof. Tadeusz Sołtyk wyróżniał się ogromną erudycją i wiedzą interdyscyplinarną. W Jego pracowni rodziły się pomysły wielkich projektów, wdrożonych do produkcji około dziesięciu typów samolotów takich jak: Szpak, Żak, Junak, Zuch, Żuraw, Miś, TS-8 Bies oraz pierwszego polskiego wojskowego samolotu szkolno treningowego o napędzie turbodrzutowym TS-11 Iskra (wyprodukowanych w sumie w liczbie 1200 egzemplarzy). Wypróbowywał w swoich samolotach każdorazowo nowe materiały, nowe rozwiązania konstrukcyjne i nowe technologie, które pozwoliły Jemu na zgromadzenie ogromnego doświadczenia. Szukał inspiracji u innych ale nie kopiował samolotów ani nie

adaptował samolotów o napędzie tłokowym do samolotów o napędzie odrzutowym. Jego samoloty miały znamiona nowoczesności i technologiczności. Przykładowo w samolocie TS-8 Bies zastosowano „technologię orzechową”, polegającą na budowie dwóch połówek kadłuba przez co możliwe było łatwe umieszczanie w nich odpowiednich urządzeń, a następnie zmontowanie. W samolocie TS-11 Iskra zastosowano podwieszenie silnika pod kadłubem umożliwiając łatwy dostęp do niego przy przeglądach. W samolocie TS-16 Grot zastosowano pomysłowe i dowcipne rozwiązanie konstrukcyjne kinematyki podwozia, w którym koła były chowane w kadłubie prostopadłe do jego osi wzłużnej.

Niezwykła osobowość i tytaniczna praca udokumentowana Jego twórczością wykreowały Go na Mistrza, który miał wizję i potrafił wyznaczać kierunki działania nie tylko w technice ale także w ekonomice, polityce i innych dziedzinach wiedzy.

Prof. dr hab. inż. Jan M. Kaczmarek w recenzji do książki Tadeusza Kurcyka o Profesorze Tadeuszu Sołtyku napisał, że dzięki tej książce: „Czytelnicy uzyskują - podnoszącą na duchu - wiedzę o znakomitym Twórcy polskich samolotów i sukcesach Jego talentu, wiedzy i pracowitości”.

W 1999 r. dowódca Polskiego Lotnictwa generał broni pilot Jerzy Gotowała powiedział: „Bez mała wszyscy piloci wojskowi rozpoczynali szkolenie na samolotach skonstruowanych przez Pana Profesora Tadeusza Sołtyka, głównie Panu zawdzięczamy wszystko czym szczeni się dziś polska myśl konstrukcyjna. Czyż nie możemy powiedzieć, że to właśnie Pan przypiął nam do ramion skrzydła”.

Tadeusz Kurcyk

Prof. Tadeusz Sołtyk z dyplomem i medalem honorowego obywatela miasta Radomia – rok 2003

Prezes KRL Ryszard Leja wręcza prof. Tadeuszowi Sołtykowi odznakę „Błękitne Skrzydła” – rok 2003

Samolot szkolno-treningowy TS-8 Bies

Samolot szkolno-treningowy TS-11 Iskra

ROK 1939 - ROK POKOJU, ROK WOJNY

1 września 1939 r. o godzinie 4:40 atakiem niemieckiej Luftwaffe na Wieluń rozpoczęła się II Wojna Światowa

W dniach 4-5 października 1939 r. pod Wołą Gułowską żołnierze SGO Polesie stoczyli ostatnią bitwę

Piechota Wojska Polskiego w 1939 r.

Kawaleria Wojska Polskiego w 1939 r.

Poczty Sztandarowe szkół z Lubnia i Zabrza składają hołd żołnierzom poległym w bitwie pod Lenino

Weterani z Korpusu Polskiego składają hołd żołnierzom poległym w bitwie o Monte Cassino

Wydawca: Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
Oddział Warszawski, 00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5, tel. 022 827 02 44
Redaktor Naczelny: Tadeusz Kurczyk
Rada Programowa: Czesław Książek, Edmund Mistowski
Skład i łamanie: Sekcja Wydawnictw Naukowych Instytutu Lotnictwa, Tadeusz Korsak
Druk: SOWA Sp. z o.o. 01-209 Warszawa, Hrubieszowska 6a, nakład 300 egzemplarzy